

BİRİNCİ BÖLÜM

"Stefano Salvatore bu dünyada güveneceğim en son erkektir."

"Yapma yahu neden böyle söylüyorsun?"

Penelope oturduğu masadan öne doğru iyice eğildi.Yandaki masada konuşulanlara iyice kulak kabartıyordu ve konuşulanların tek kelimesini bile kaçırmak istemiyordu.Sohbet edenler,iki genç ve çekici iş kadınıydı.San Francisco'daki bir açık hava kafesinde öğle yemeklerini yerken,sıcak havanın tadını çıkarıyorlardı.Bu arada da Penelope'nin evlenme teklif etmeyi düşündüğü adamı çekiştiriyorlardı.

"Şanslıymış ki hiçbir şey ispat edemediler" dedi kadınlardan sarışın olanı. "Ama herkes onun yaptığını biliyor Lisa.Ortada tartışmasız deliller var."

Lisa başını salladı. "Evet ikinci dereceden deliller.Ne büyük talihsizlik.İyi bir adamın birden böyle gözden düşmesi ne kadar utanç verici.Bu günlerde onurlu insanlar bulmak çok zor."

"Arkasında Salvatore ismi olsa bile bir daha insanların ona güvenmeyeceğinden eminim.Ve nişanlısına yaptıklarından sonra kadınlar ona bir daha sevgili olarak güvenmezler."

"Ama öyle söyleme Kitty.Onun çok yakışıklı olduğunu duymuştum."

"Ohh,hem de büyüleyici.Bu da onu daha tehlikeli yapıyor ya.Kadınlar ona hayran.Yada bir zamanlar öyleydiler.Adam,Akdeniz insanına özgü o çekiciliği taşıyor.Sana dünyanın en tatlı insanı olduğunu hissettiren erkeklerden biridir o.Nasil tiplerden bahsettiğimi anladın değil mi?"

Lisa gözlerini kapatıp derin bir iç çektiğinde,Penelope yüzündeki gülümsemeyi saklamak için başını öne eğmek zorunda kaldı.Bu çok gülünç bir durumdu.Hakkında konuştukları Stefano Salvatore hakkında kapsamlı bir dosya önünde duruyordu.Ama bu iki kadının konuşmasından öğrendikleri dedektifin hazırladığı dosyanın ilk yirmi sayfasından fazlaydı.

"Belki de söylentiler doğru değildir" dedi. Kitty. "Yani kimsenin bir şey ispatlayamadığını kendin söyledin."

"Oh o suçlu.Tüm Salvatore kardeşler onun etrafında toplanmış olsalarda,Stefano'nun adını temizleyebileceklerinden şüpheliyim.Bu gece ki yardım balosunda kendi gözlerinle görürsün.Stefano oraya gelecek kadar soğuk kanlıdır.Ama bil ki insanlar ondan uzak duracaklar kimse onla bir arada olmak istemeyecek.Kim bir hırsızla iş yapıyor gibi görünüp kendi kişiliğini riske atmak ister ki?"

Lisa gülümsedi "Yada bir hırsızla aynı yatakta yakalanmak..."

Kitty etrafına bakındıktan sonra konuştu. "Aslına bakarsan bu çok hoş bir fikir.İşimi kaybetmekten korkmasam bu denemeye gönüllü olurum."

"Gerçekten o kadar çekici mi?"

"Aynı kara melek gibi görünüm ve tarzı var."

"Ağzım sulandı doğrusu."

"Onu görseydin başka yerlerin de sulanırdı" Kitty saatine baktı. "Saat geç oldu.Bugün şu Carter anlaşması için hazırlanmam lazım.Bu gece yardım balosuna gelecek misin?"

"Salvatore hakkında anlattıklarından sonra kaçırır mıyım hiç."

"O zaman baloda görüşürüz."

Penelope iki kadının kafeden çıkmasını bekledi.Dinlediği bu konuşma dedektifin topladığı bilgilerdeki eksiklikleri kapatmıştı.Genç kadın tatmin olmuş bir şekilde gülümsedi.Bu bilgiler bir karar vermesini sağlamıştı.

Stefano Salvatore mükemmeldi.Penelope'nin umduğu her şey onda vardı.Hesabı masaya bırakıp çıktı ve doğru Salvatore's'e doğru yürüdü.Artık bu konu daha fazla bekleyemezdi.Stefano ile konuşmanın ona ufak ama karşı konulmaz bir iş teklif etmenin zamanı gelmişti.Daha doğrusu bu adamla yatakta yakalanmanın zamanı gelmişti.

İKİNCİ BÖLÜM

"Size Bir teklifim var Bay Salvatore" dedi Penelope Wentworth.Seçmiş olduğu hedef karşı koltukta rahat bir şekilde oturuyordu.Tel gözlüklerini düzelttikten sonra on yaşından beri takındığı en kararlı tavrıyla baktı. "Benimle evlenmenizi istiyorum."

Stefano şaşırırsa da bunu hiç belli etmemişti.Sadece ona daha önce hiç görmediği bir türmüş gibi baktı.Penelope bu tip bakışlara on yaşından beridir alıştı.Bu bakışlar onu rahatsız etmiyordu.En azından kendi dünyasında ki büyüklerin ondan çok daha fazla korktuklarını anladığı on iki yaşından beri...

"Evlilik ne zamandan beri bir iş anlaşması halini aldı" diye sordu Stefano.

"Evlilik her zaman bir iş teklifidir.Çoğu insan duygu yoğunluğunun arkasına saklanarak bu gerçeği gizler.Bana sorarsanız çok aptalcadır bu gizleniş."

Stefano gülümseyerek onu şaşırttı.Penelope çok zor olsa da ona karşı tepkisini gizlemeye çalışıyordu.Kitty'nin bu adam hakkındaki söylediklerinin kadınca bir mübalağa olduğunu düşünmüştü.Ama kadına daha fazla güvenmesi gerektiğini şimdi daha iyi anlıyordu.Kity bu adamdan bahsederken mübalağadan çok gerçekçilik içindeymiş meğer.Stefano Salvatore hakkında yaptırdığı araştırmaların bu adamın katıksız kişiliği hesaba katmadığını anlayınca öfkelenmişti.Stefano'nun çok güçlü bir kişiliği olduğu ayan beyan ortadaydı."Kara Melek" onun için çok iyi bir tanımlamaymış diye düşündü.

Gerçekten olağanüstü yakışıklı bir erkekti Stefano Salvatore.Her kadını baştan çıkarabilirdi.Reddedilmeyecek erkeksi bir görünümü vardı.Dolgun,öpülesi dudakları,inatçı köşeli sert çene yapısı ile tezat oluşturuyordu.Gür siyah saçları şimdiye kadar gördüğü en etkileyici kahverengi gözlerinin üzerine dökülüyordu.

Adamın son derece soğukkanlı,kendinden emin ve zeki biri olduğu her halinden belliydi."Teşekkürler Bayan Wentworth.İster iş anlaşması olsun ister romantik evlilik fikri hiç ilgimi çekmiyor."

"Anlıyorum.Bu tepkiniz bozulan nişanınız ve arkasından gelen olumsuz olaylarla ilgili olsa gerek."

Stefano birden ayağa fırlatınca Penelope arkasına sımsıkı yaslandı.Oh belki de konuya yanlış bir yerden girmişti.Stefano yavaş adımlarla masanın etrafını dolaştı ve Penelope'nin önünde durdu.Ona uzandığında Penelope soğukkanlı durmak için hayli çaba sarf etti.Stefano onu kolundan tutup kaldırdı ve kapıya doğru sürükledi.

"Ne yapıyorsunuz?" diye sordu Penelope.Adeta nefesi kesilmişti.Böyle bir şey ilk kez başına geliyordu.

"Sizi ofisimden atıyorum Bayan Wentworth."

"Bana nedenini söyler misiniz?"

Stefano kapıyı açtı. "Delilerle evlenmem.Canın cehenneme Nellie!Hatta onlarla konuşmam bile." Bunları söyledikten sonra onu kapının dışına çıkardı ve kapıyı suratına kapadı.

Penelope kapıya baktı ve kaşlarını çattı.Bu ne kadar kaba bir davranıştı böyle.Stefano onun söyleyeceklerini dinlememişti bile.Stefano'nun insanların ona karşı çıkmalarına alışık olmasa gerekti.Yeniden masasına dönmüş ve kafasını evraklara gömmüştü bile.Penelope kapıyı çarpana kadar başını bile kaldırmadı.Onun gözlerinde ki ifade karşısında genç kadın nefesini tuttu.Bu şimdiye kadar gördüğü en ateşli gözlerdi.Stefano sandalyesini duvara çarparak geri ittiğinde ofisin camları şangırdadı. "Sen kovulmaktan anlamaz mısınız?"

Penelope kendinden emin bir tavırla çenesini yukarı kaldırdı.Eğer Stefano onu korkutmak istiyorsa gürlmekten ve sandalyesini çarpmaktan çok daha fazlasını yapmalıydı. "Bay Salvatore henüz teklifimi duymadınız."

"Buna hiç niyetim yok zaten."

Stefano kesinlikle İtalyan aksanıyla konuşuyordu.Peki bu aksan kulağa bu kadar seksi gelmek zorunda mıydı? "Ya teklifim Janus Anonim Şirketi ile ilgiliyse?" diye sordu Penelope yeniden iş konusuna yoğunlaşmaya çalışarak.

Birden dikkat kesilen Stefano kollarını adaleli göğsünde kavuşturdu. "Eee?"

Genç kadın koltuğu göstererek en sempatik gülüşüyle gülümsedi. "Sanırım oturmamı söyleyecektiniz?"

Gülümsemesi işe yaramıştı.Her zaman işe yarardı bu parlak ve zararsız gülümseme.Penelope iş konusunda en çok işe yarayan özelliklerini kullanmayı çok önceden öğrenmişti.Bir kadın anlaşmalarında mantıklı olmalıydı.Ama dostça tavırların da zararı olmazdı.Onun esas kaçındığı kişisel bağlardı.Çünkü kişisel bağlar insanı iş konusunda mantıksız zarar ve davranışlara götürürdü.Genç kadın bu dersi yıllar önce öğrenmişti ve unutmaya da niyeti yoktu.

Stefano onun daha önce oturduğu koltuğu işaret etti. "Lütfen otur."

"Çok naziksiniz" diye oturdu Penelope.

"Janus Anonim şirketi ile neden ilgileniyorsun ve bunun bana evlenme teklif etmenle ne ilgisi

var?"

"Direk olarak konuya girmeyi tercih ediyorsunuz değil mi?Bunu severim.Siz Salvatore erkeklerinin o çok övündüğü yalandan cazibe ve nezaket oyunlarına başvurmadan da memnuniyetle karşılıyorum."

"Beni çekici bulmuyor musun?"

"Hayır hem de hiç bulmuyorum" diye yalan söyledi.Şuan da hayatında işten başka bir şey olamazdı.

"Harika kadınlar söz konusu olduğunda çekiciliğin ve nezaketin bir hata olduğunu çok kısa bir süre önce öğrendim."

Bu büyük olasılıkla Stefano'nun bozulan nişanı ve nişanlısının ailesi ile ilgili o talihsiz olaydan sonra gelen bir yaklaşımdı.Bu iki faktörün birleşimi,onun üzerinde çok büyük bir etki yaratmış olmalıydı. "Sanırım yine o kayda değer olmayan o konuya döndük."

"Öyle görünüyor.Şimdi esas konuya dönelim isterseniz."

"Başka şansım yok.Aksi Taktirde yine dışarı atılma tehlikesiyle karşı karşıya kalırım."

"Zeki kadın.Şimdi sen kimsin,ne istiyorsun ve Janus ile ne ilgin var."

"Şirket benim."

"O şirket Carebbe ve ortaklarına ait."

Penelope derin bir nefes aldı. "Pekala,Bay Salvatore.Fazla vaktinizi almak istemediğimden açık konuşacağım.Carabbe ve Ortakları ile Janus şirketlerinin sahibi benim."

"Bunu ispatlayabileceğini varsayıyorum."

"Hem de hiç zorlanmadan ispatlayabilirim."

Sefano onu bir süre dikkatlice inceledi. "Kaç yaşındasın?"

"Bunun konuyla ne ilgisi var?"

"Merak ettim."

"Yirmi altı."

"Bu kadar güçlü bir konumda olmak için oldukça genç bir yaş."

"Oh işlerin başında ki ben değilim.Sadece şirketler bana ait.Şirketleri amcam yönetiyor."

"Bu seni kızdırıyor mu?Şirketleri senin yönetmen gerektiğine mi inanıyorsun?"

"Kararımın hislerimle hiçbir ilgisi yok Bay Salvatore"

"Stefano de lütfen."

Penelope başını salladı.Eğer evlenecekse ona soyadı ile hitap etmede ısrar etmesi aptalca olurdu. "Stefano,Janus Şirketini satın almakla ilgileniyor musun?"

"Ailem o şirketi satın almak için yıllardır uğraşiyor.Bu Salvatorelerin Batı Yakası piyasasına girmelerini sağlayacak."

"Tamam bende ailenin bu emellerine ulaşmasını sağlayacak konumdayım."

"Ve bu bana sadece seninle evlenmeye mi mal olacak?"

"Kesinlikle"

"Pekala neden?"

Penelope huzursuzca yerinden kalktı.Bunu duygusal bir mesele olarak görüyordu ve ifade etmekte güçlük çekiyordu.Kendisi ve amcası için çok önemli olan bu konuyu Stefano Salvatore'ye nasıl anlatabilirdi ki? "Benimle evlenirsen Janus Anonim Şirketini sana çok düşük fiyata satacağım."

"İyi de bir kez daha soruyorum.Neden?"

"Çünkü mirasıma sadece evlilik yoluyla tamamen sahip olabilirim.Kırk yaşına gelmeden yada evlenmeden mal varlığım amcamın kontrolü altında olacak."

"Demek şirketin yönetimin almak için benim yardımımı istiyorsun.Henüz yir mi altı yaşındayken şirketi amcandan daha iyi yönetebileceğini düşünüyorsun öyle mi?"

"Hayır,şirketleri amcandan daha iyi yöneteceğimi düşünmüyorum.Loren,mükemmel bir iş adamıdır.Mirasımı yönettiği yıllar boyunca sermaye on kat arttı."

"O zaman onun yerine geçmeye neden bu kadar heveslisin?"

Penelope ona bunun gerçek sebebini söyleyemezdi.Bu uygunsuz ve ahlaksızca olurdu.Ofisin diğer yanına bir gurup fotoğrafın olduğu yere gitti.Bunların hepsi aile fotoğraflarıydı.Genç kadının içini bir kıskançlık kapladı.Çeşitli yaşlarda ki Salvatore erkeklerinin hepsi son derece yakışıklı ve etkileyiciydi.Stefano ise çekici gülümsemesiyle fotoğrafta yerini almıştı.Penelope bu fotoğraflardan birini alarak dikkatle inceledi.Gözleri ona oyun oynar gibiydi.Birden fazla Stefano'nun ona gülümsediğine yemin edebilirdi.Resim çerçevesini yerine geri bıraktı.

"Hala soruma cevap vermedin" dedi Stefano.

Genç kadın boğazını temizledi. "Biliyorum"

"Bu kadar zor bir soru mu bu?"

Penelope derin bir nefes alarak ona döndü.Bu dikkatli kahverengi gözler onu rahatsız etmeye başlamıştı.Erkeğin sürdürdüğü kolonyanın kokusu içinde tuhaf hisler uyandırıyor. "Bazen bütün bildiklerimi ortaya dökmekte güçlük çekiyorum."

"Dene"

"Pekala" dedi Penelope ve San Francisco'ya tepeden bakan pencerenin önüne gitti.İkisinin şirketleri birbirine bakıyor ve onları sadece bir cadde ayırıyordu.Stefano'da arkasından giderek ona yaklaştı.Genç kadın omzunun üzerinden öfkeyle ona baktı.Belli ki bu adam kişisel mesafe diye bir şey bilmiyordu. "Carabbe ve Ortaklarının asıl sahibi babamdı.Orayı küçük bir şirketten dev bir kuruluş haline getiren de oydu.Amcamlar o zamanlar onun sağ koluydu.Annem ile babam bir uçak kazasında ölünce,loren hem beni hem de şirketi ele aldı."

"O zaman sen kaç yaşındaydın?"

"On"

"Amcanın mükemmel bir iş adamı olduğunu söylemiştin.Peki iyi bir ebeveyn miydi?"

Penelope,Stefano'nun endişeli ses tonu karşısında gülümsedi.Sertliğine rağmen bu adamın koruma iç güdüsü çok gelişmişti.Belki bu da geniş bir aileden gelmenin verdiği bir özellikti.

"Loren amcam biraz aksiydi ve küçük bir çocuğu yetiştirmek zorunda kalınca sersemlemişti.Ama her zaman beni sevdi."

"O halde problem nedir?"

"Amcam bakımı üstlendiğinde şirketlerin işleyişi ve yönetimi hakkında bilgi sahibi olmam gerektiğine karar verdi.Böylece bazı yönetim kurulu toplantılarına katılmaya başladım."

"Toplantılardan hoşlandın mı?"

"Evet ve bu amcamın da çok hoşuna gitti.Bu bizi ortak bir noktada birleştiriyordu.Yıllar geçtikçe işlere daha fazla karışmaya başladım.İşletme ve uluslar arası finansman konusunda eğitim aldım.İki şirkette de yönetim kurullarında aktif pozisyonum var."

Stefano kaşlarını çattı. "Hala soruma cevap vermedin."

"Tam on altı yıl içinde iş dünyasının havasını soludum.Bu sahip olduğum işte ne istediğime karar vermeme yetti.Artık Carabbe ve Ortaklarının başka yönlendirilmesinin zamanı geldi."

"Yani kontrolü amcanın elinden almaya kararlısın.Benim buna yardım edeceğime nerden karar verdin?"

"Çünkü Janus'u istiyorsun."

"Bu dünyada istediğim çok şey var,Nellie.Ama bu,sonuçlarını düşünmeden onları alacağım anlamına gelmez.Yoksa söz ettiğin o talihsiz olayın benim bu teklifi kabul etmemi sağlayacağını mı düşündün?"

"Bu aklımdan geçmedi değil ama senin düşündüğün sebepten dolayı değil.Senin ahlaksız olduğunu ve bu nedenle planımda bana yardımcı olacağını düşündüğüm için sana evlenme teklifi etmedim.Sana evlenme teklif ediyorum çünkü bu herkesin yanlış olduğunu,senin onurlu bir erkek olduğunu ispatlamak için mükemmel bir fırsat."

"Öyle olduğundan bu denli emin misin?Yoksa hakkımda ki hikayeleri duymadın mı?"

"Duydum ama inanmadım.Senin hakkında araştırma yaptırırım."

"O halde masum olduğuma nasıl inanırsın?"

"Çok basit.Aslında tüm mesele son derece mantıklı.Kate Banneth ile nişanlıydın.Ailesinin küçük ama karlı bir şirketi vardı.Şirket deniz aşırı bir şirketle son derece kazançlı bir kontrat imzalamak peşindeydi.Sen onlara arabuluculuk yaptın ve anlaşmayı imzalamalarını sağladın.Ama deniz aşırı şirket dolandırıcı çıktı.Sadece kağıt üzerinde görünen paravan bir firmaydı bu.Sonunda Bennetler varını yoğunu kaybettiler.Salvatoreler onların uğradığı zararı kapattılar ama çok geçti.Hiç bir şey ispatlanamasa da söylentiler sayesinde sen bu olayda kötü adam olup çıktın.Tamamen yanlış anlaşıldın.Bence Bayan Bennet nişanı atınca bu görünüm daha da belirginleşti ve Salvatoreler kayıp paraları geri ödedi.Suçlu olmamana rağmen,bütün bunları yaşama çok kötü."

"Tekrar soruyorum.Bunları nereden biliyorsun?O hayali deniz aşırı şirketin arkasında kimin olduğunu öğrenebilmek için bütün bağlantılarımızı kullandık ama,biz elimiz boş döndük.Bizim almadığımız bilgileri nasıl aldın?"

"Senin bilmediğin hiçbir şeyi bilmiyorum."

Stefano'nun sabrı taşmaya başlıyordu. "O halde masum olduğuma nasıl inana bilirsin?"

"Çünkü söylentilerin hiç biri mantıklı değil" dedi Penelope Stefano'yu hayrete düşüren bir

güvenle. Ailesi dışında hiç kimse onu böyle inanarak desteklememişti. "Bennet'leri dolandırman için hiçbir sebep yok. Hatta onlara destek olabilmek için kendi yolundan saptın. Bayan Bennet ile bu iş anlaşmasından önce nişanlanmıştınız. Yani onu sessizliğini satın almak için nişanlanmadın. Hem maddi açıdan da sıkıntı da değildin. Hırsızlık yapmaya ihtiyacın yoktu. Bu şekilde davranmanı gerektirecek hiçbir neden yoktu. Öyle bir anda aniden hırsızlık yapmaya karar vermen bana hiç mantıklı gelmiyor."

"Tüm bunları sana özel sekreterin mi söyledi?"

"Bir kısmını"

"Ve araştırmaları sonunda suçsuz olduğuma karar verdi öyle mi?"

"Tam tersi. Diğerleri gibi o da suçlu olduğuna karar verdi. Ama yanıyordu. Zaten o mantıklı bir adam değildi."

"Yani şimdiye kadar hiç karşılaşmamamıza, tüm delillerin aleyhime olmasına, özel dedektifin de herkes gibi suçlu olduğumu düşünmesine rağmen masum olduğuma inandığını söylüyorsun, öyle mi?"

Penelope gülümsedi. "Kesinlikle."

"Beni anladığını söyleyemem. Ailem dışında kimse bana inanmıyor. Hatta hayatım boyunca beni tanıyan dostlarım, yıllardır beraber çalıştığım iş arkadaşlarım bile. Ne eski nişanım ne de onun ailesi. Hiç kimse."

"Ben inanıyorum."

Stefano ona hayretle baktı. Genç kadının gözlerinde ki samimiyet, tüm gerçeği anlamasına yetti. "Sen ciddisin."

"Çok ciddiyim. Benimle evlenirsen bunu ispatlama şansına kavuşacağımıza inanıyorum."

"Nasıl?"

"Doğrusunu söylemek gerekirse nasıl olacağını bilmiyorum ama buna beraber karar verebiliriz. Yinede benimle evlenmen sana bir şekilde yardımcı olacak. İster inan, ister inanma ama insanlar bana güvenirlere. Senin güvenilir biri olduğunu söylersen en azından beni dinleyeceklerdir."

"Peki neden?"

"Çünkü genelde yanılmam. Hatta en son ne zaman yanıldığımı hatırlamıyorum bile."

Stefano parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "İyi de bu bir çılgınlık."

"Seni şaşırttığımı biliyorum. Ama başka şansım yoktu. Bu olayın gizli kalmasını istiyorum."

Stefano gözlerini kısarak ona baktı. "Hala bana Carabbe'nin başına gelmene gerek olduğuna karar vermenin nedenini söylemedin."

"Üzgünüm ama buna cevap veremem. Bu aşamada tüm ayrıntıları sana anlatamam."

"Neden buna hiç şaşırmadım acaba?"

"Bu tavrından benimle evlenmeyeceğin sonucuna mı varmalıyım?"

"Elbette sizinle evlenmeyeceğim. Salvatoreler sadece bir şekilde evlenirlere."

"Aşk mı?"

"Artık bu hikayelere inanmıyorum."

"O halde problem nedir?"

"Eski nişanlımla yaşadıklarım beni bir yenisi için heyecanlandırmıyor."

"Ben sonsuza kadar sürece bir ilişki istemiyorum."

"Bunu daha mı çekici bulmam gerekiyor. Bozulan bir nişandan sonra sona eren bir evlilik... Doğrusu bu aileme çok yakışır ya. Ayrıca iş dünyasında ki şöhretim açısından da harikalar yaratır."

"Oh ben bunu hiç düşünmemiştim. Problemini anlayabiliyorum."

"Çok güzel. Evlendiğinde ziyaretime gel. Janus Anonim Şirketi'ni senden satın almaktan büyük mutluluk duyardım."

"Ya müstakbel kocam benimle evlenmek karşılığında şirketi istiyorsa?"

"Bu mümkün mü?"

Genç kadın biraz duraksadıktan sonra dudaklarını ıslattı. "Yoksa bunu söylememiş miydin?" Stefano sabırsız bir tavırla içini çekti. "Neyi?"

"Listemde ki senden sonra ki ismin en büyük rakibin olduğunu."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Stefano bağırarak için kendisini zor tuttu. "Sakin bana Cornell'den bahsettiğini söyleme." "Cornell Endüstri'nin sahibi Robert Cornell'i kastediyorsan evet ondan bahsediyorum.Biliyorsun o da bekar."

Stefano dişlerini sıktı. "Hayır bilmiyordum."

"Şimdi biliyorsun.Eğer Junus Anonim Şirketine sahip olursanız Batı Yakasında ki karın çoğu sizin olacak ve İthalat İhracat alanında rakibiniz olmayacak."

"Salvatore basit bir İthalat-İhracat şirketi değil."

Penelope sabırsız bir şekilde başını salladı. "Daha önce de söylediğim gibi şirketinizi etrafıca araştırdım.Önemli olan şu Janus'u ya sen alırsın ya da Cornell.Eğer Cornell alırsa...." Gen. Kadın omzunu silkti. "Bunun sonucunu söylememe gerek yok herhalde."

"Yapacaklarının şirketim için kötü sonuçlar doğuracağına gayet iyi farkındayım."

"Sanırım bu karar vermeni kolaylaştırır."Penelope şeytanca gülümsedi. "Birkaç ayrıntıdan son defa tekrar söz edeyim.Söz vereyim.Sana kendimi uzun süre yamamayacağım.Ve ilişkimizi cinsellikle tamamlamanı da beklemeyeceğim.Senden evlilikle ilgili hiçbir şey beklemeyeceğim."

"Peki ya ben senden bir takım taleplerde bulunmaya kalkarsam?"

"Evliliğimiz senin için en uygun olan koşullar üzerine kurulabilir.Benim ulaşmam gereken bir hedefim var.Bir takım fedakarlıklarda bulunmam gerekirse bunu da yaparım."

"Çok alicenapsın.."

Penelope derin bir nefes alarak başını salladı.Stefano,şirket toplantılarından bu görüşmenin burada bittiğini anlayacak tecrübeye sahipti.Genç kadının duruşundan ve tavrından ne kadar kararlı olduğunu anlayabiliyordu.Belli ki genç kadın bir şey istediğinde onun peşinden gidecek kadar azimli bir tipti.Penelope ona yaklaşıp elini uzattığında,Stefano onun yumuşak elinin altında ki gücü hissetti.

"Fikrini değiştirmen halinde tam yirmi dört saatin var.Yarın öğle yemeğine Cornell ile görüşme ayarlamayı planlıyorum."

"Bu konuda gerçekten ciddi misin?Hiç tanımadığın bir erkekle evlenecek misin?Sadece mirasını kontrol edebilmek için şirketini satmayı istiyor musun?"

"Hem de çok ciddiyim."

"Seni Janus Anonim Şirketini satmaya ikna etmemin başka bir yolu yok mu?"

"Evlilik gerçekleşmeden olmaz.Üstelik bu benim tercihim de değil unuttun mu? Loren Amcamın kontrolünderken bu imkansız" dedi Penelope ve arkasına bile bakmadan çıktı.

O gider gitmez Stefano telefona sarıldı. "Ben Salvatore.Sana bir işim düştü.Penelope Wentwort adlı bir kadın hakkında bulabildiğin tüm bilgileri istiyorum.Ve unu çok acil olarak yapmalısın." Telefonu kapattıktan sonra pencerenin önüne gitti ve tam karşıda ki Carabbe ve Ortakları binasına baktı.Penelope'nin ofisi en üst katta bir yerlerde olmalıydı.Özel dedektiften bunu da öğrenmesini isteyecekti.Bayan Wentwort ile bir daha ki karşılaşmalarında onun öpülesi dudaklarına hangi marka ruj sürdüğünü bile bilmek istiyordu.Bunu nasıl engelleyeceğini bilmiyordu ama Penelope Robert Cornell ile evlenerek ve şirketi ona vererek Salvatoreleri mahvedemeyecekti. Stefano bu konu ile bizzat ilgilenmesi gerektiğinin de farkındaydı.

Penelope'nin ofisine gitmesi fazla uzun sürmedi. "Önümüzde ki on dakika için her şey beklesin" dedi asansörden çıktığında özel asistanına.

"Ama Bayan Wentwort"

"Lütfen Cindy.Biraz başımı dinlemek için on dakika istiyorum.Meraklanma daha sonra acil olan işlerle ilgileneceğim" dedi Penelope ve cevap beklemeden ofisine girip kapıyı kapattı.İşlere yoğunlaşmış Stefano'nun hayalini aklından uzaklaştırmaya çalıştı.Plan yaparken işin bu yönünü hiç düşünmemişti.

Damat adayı ile hoş ve basit bir anlaşma yapmaktı onun niyeti.Onun etkisi altında kalmak değil.Ama Stefano'nun ofisine ayak basar basmaz içinde rahatsız edici duygular belirmişti.Onun elini sıktığında ve onun sıcaklığını hissettiğinde işler daha da karışık bir hale gelmişti.Onun ofisinden çıkarken arkasına bakmaya korkmuştu.Çünkü amcasının ona son onaltı yılda aşladığı sağduyusunu kaybetmek istemiyordu.Öfkeyle gözlerini yumdu.Srefano onun dikkatini nasıl olmuştu da dağıtabilmişti?

Belki de buna sebep erkeğin görünümüydü.Dedektifin verdiği fotoğrafa rağmen onun bu kadar

yakışıklı olacağını beklemiyordu. Ona raporu verirken Stefano'nun kişiliğinin bu kadar güçlü olduğunu da belirtmemişti. Genç kadın pencerenin önüne giderek onun şirketine baktı ve hangi ofisin ona ait olduğunu anlamaya çalıştı. Stefano'nun çok hoş bir ofisi vardı. Penelope bunu düşününce kaşlarını çatı. Üstelik kendi ofisine hiç benzemiyordu. Omuzunun üstünden odayı şöyle bir göz gezdirdi. Sıcaklık ve karakter nereye gitmişti? Neden onunda kişisel fotoğraflarla dolu bir duvarı yada sıcak, canlı renklerde mobilyaları yoktu?

Bir sebepten dolayı Penelope hep koyu renkler ve baştan savma mobilyalar seçmişti. Bütün kararlarında olduğu gibi odasının dekorasyonunu da pratikliğe ve iş ciddiyetine dayandırmıştı. Geçmişte bu ona çok mantıklı gelmişti. Ama şimdi...

Ofisin kapısı vuruldu. "Bayan Wentwort" diye seslendi Cindy. "Yönetim kurulu sizi bekliyor" Penelope bir süre daha pencereden baktı. Orada... O pencere... Stefano'nun ofisi tam köşede ki olmalıydı. Genç kadın derin bir iç çekti. İçini bir özlem kapladı. Sadece bir iş ilişkisi olsa da Stefano ile evlenme fikri hoşuna gitmişti.

"Bayan Wentwort?"

"Teşekkür ederim Cindy" diye mırıldandı dalgın, dalgın. "Bana notlarımı verir misin?"

"Buradalar efendim. Bu günkü programınızı da yaptım. Ayrıca faks ve telefon mesajlarınıza cevapları da hazırladım. Onları onaylarsınız."

"Neden hiç onlara kandim cevap vermiyorum?"

Cindy ona şaşkın, şaşkın baktı. "Çünkü vaktiniz yok Bayan Wentfort."

"Haklısın" Penelope konferans salonuna doğru yürüdü. "Vaktim yok." Ayrıca İtalyan aksanıyla konuşan ve ona Nellie diye hitap etme terbiyesizliğinde bulunan büyüleyici bir iş adamını düşünmeye de vakti yoktu. Daha önce kimse ona böyle hitap etmemişti. İsmi de kimse o kadar sıcacık bir şekilde söylememişti.

"Bu akşam yardım balosundan önce evinize gidip üzerinizi değiştirmeniz için de vaktiniz olmayacak. Bu yüzden giyeceğiniz elbisenizi ve takacağınız aksesuarları da hazırladım."

Penelope yine dalgın, dalgın başını salladı. Sorumluluk, görev, iş ahlakı.... Bu kavramlar daha on yaşındayken annesi ve babasının ölümüyle dünyası başına yıkılan bir çocukken ona aşılammaya başlamıştı. "Teşekkürler. Her şeyle ilgilendiğin için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

Özel asistanı gülümsedi. "Bana bunun için para ödüyörsünüz. Hayatta ki bu tip önemsiz ayrıntılarla ilgilenmem için. Böylece her zaman siz de işinize tüm dikkatinizi verebiliyorsunuz."

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 15, 2007, 06:31:29 ÖS

"Merhaba Nellie, dünya ne kadar küçük öyle değil mi?"

Penelope arkasını döndü ve gözlüklerinin arkasından Stefano'ya şaşkın, şaşkın baktı. Stefano ofisinde iken onun gözlerinin bu kadar güzel olduğunu fark etmemişti.

"Bay Salvatore, sizi gördüğüme şaşırdım."

"Stefano diyecektin, unuttun mu?" Ben de daha önce hiç karşılaşmamış olmamıza şaşırdım. Bu salonda ki insanların çoğunu tanırım. Sanırım sen de öyle."

"Evet" dedi Penelope başını sallayarak. O gece saçını açık bırakmıştı. Kahve ve sarı tonlarında ki saçları dalga, dalga omuzlarına dökülüyordu.

Stefano onun saç renginin de diğer özellikleri gibi ilginç olduğunu düşündü. Sonra saolunun köşesinde ki bir çifti işaret etti. "Mesela Bayan Fortaine ve kocasını tanıyor musun?"

"Kocasını Reggie'yi iyi tanırım. Bir kaç yatırım da ona arabuluculuk yapıyor. Bazı yönleri bana seni hatırlatıyor."

"Nasıl yani?"

"İkinizde inatçı, sert ve güçlüsünüz."

Stefano gülümsedi. "Bütün bunlara bir görüşme sonunda mı karar verdin?"

"Evet"

"Bir zamanlar insanlar beni çok çekici, eğlendirici ve hatta komik bulurlardı."

"Seni bu tip oyunları oynarken düşünebiliyorum. Ama öyle biri değilsin."

"Peki sen bunu nereden biliyorsun?"

Penelope dudaklarını bükerek başını çevirdi. "Boşver"

"Kadinsal bir iç güdümü? Yoksa mükemmel iş kadını imajında iç güdülere yer yok mu? Belki iç

güdüler senin analiz etme ve mantıklı sonuçlara varma kabiliyetinle çelişiyordur.”
“Tecrübelerime göre mantık her zaman kazanır.Bu acı bir şekilde öğrendiğim bir ders.”
Penelope omuz silkti. “Neden buradasın?”

“Seninle aynı sebepten sanırım.Yardım balosu için.Başka neden olabilir?”

“Olamaz” diye yalan söyledi genç kadın.

Fakat Stefano bunu hemen anladı.Penelope oraya başka bir sebepten gelmişti.Stefano gözlerini hemen kalabalık içinde gezdirdi.Cornell oralarda bir yerlerde olmalıydı.Buna bahse girebilirdi.Ve güzel bayan Penelope Wentworth’un onunla bir görüşme ayarlamak istediğine emindi.Bunun uygun olamadığını bildiği halde içini bir öfke kapladı.Penelope’nin ona ihanet etmediğini kendine hatırlatmaya çalıştı.O Kate değildi.Rakibi olan Cornell’e gitmeye niyetlendiğini açıkça söylemişti.Hem Stefano onunla evlenmek istemiyordu.Sadece Janus Şirketini istiyordu. “Bana yirmi dört saatim olduğunu söylemiştin,cara mia”

“Ne üzgün olsan aksanını kullanıyorsun farkında mısın?”

“Hayır hiç fark etmemiştim.”

“İtalya’da mı doğdun?”

“Hayır burada doğdum.Ama ana dilimiz İtalyanca.Hala aramızda İtalyanca konuşuyoruz,İtalyanca kavga ediyoruz,duygularımızı İtalyanca ifade ediyoruz.” Stefano kısık bir sesle ekledi. “İtalyanca aşk yapıyoruz.”

“Akla yatkın” dedi Penelope etkilendiğini belli etmemeye çalışarak.

Stefano ona iyice yaklaştı. “Çoğu rakibimiz bunu bir uyarı olarak görür.Belki sen de öyle yapmalısın.Bir kez daha söylüyorum Bayan Wentworth.Bana yirmi dört saatim olduğunu söylemiştin.”

“Zaten var.”

“Cornell’i bu gece görmeyi planlıyorsun öyle değil mi?”

“Sadece bir görüşme ayarlamayı umuyorum.”

Penelope istediği her türlü görüşmeyi ayarlama hakkına sahipti.Stefano onun teklifini geri çevirmişti.Onunla evlenmeye hiç niyeti yoktu.Peki neden ona sahiplenmeye çalışıyordu?Tek bildiği anlamsız bir öfkeye kapıldığı idi.Penelope’yi Cornell’in kolları arasında düşünmek Stefano’yu sinirlendirmişti.Cornell’in genç kadının incecik askılarını indirdiğini,dalgalı saçlarını yastığa serdiğini,vücudunu vücuduyla kapladığını düşünmek bile meşhur Salvatore öfkesinin kabarmasına yetiyordu. “Cornell’i tanıyorsun.Onu tanısaydın yanına bile yaklaşmazdın.”

Penelope omuz silkti. “Tıpkı seni araştırdığım gibi onu da araştırdım Stefano.Doğrusu gerçeği istersen senin daha tehlikeli olduğun söylendi bana.”

“O zaman çok aptal bir dedektif bulmuşsun kendine yada Cornell senin niyetini öğrenmiş ve detayları kendi lehine düzelttiymiş.O vaktini boşa geçirecek bir adam değil.”

“Peki sen öyle misin?”

Stefano ona Cornell hakkında tüm bildiklerini anlatmak ve evlenmek istediği adamın nasıl bir olduğunu anlamasını sağlamak isterdi.Ama bu saatler sürerdi.Hem Penelope kendi ön sezilerine güvenmezken onunkilere neden güvenecekti ki? “Hayır değilim” dedi genç adam. “Ben budala bir adam değilim.Seni incitmezdim.Cornel için ise aynı şeyi söyleyemeyeceğim.” Genç kadının yüzünde alaycı bir ifade belirdi. “Belki de bu evlilik hakkında yanlış bir imaj yarattım.Evleneceğim erkeğe kalbimi vermek niyetinde değilim.Bu geçici bir birliktelik.Cinsellik,mükemmellik ve bağlılık gibi evliliğin getirdiği yükümlülükler yok unuttun mu?”

Stefano onu omuzlarından tutarak kendine iyice çekti.Sonra başını ona doğru eğdi.Neredeyse dudakları birbirine değecekti. “Beni iyi dinle Nellie hem de çok iyi dinle.Cornell ile en ufak bir şansın bile olmayacak.O istediğini alır ve sıkıldığında başından savar.Ne söz verirse versin,seni de anlaşmanın bir parçası olarak görecektir.”

“Beni mi? Ne demek istiyorsun?”

“Hayal gücünü kullan”

Penelope biraz düşündükten sonra yüzünü buruşturdu. “Bundan emin olamazsın.”

“Hem de adım gibi eminim.Eğer ona bu evliliğin cinselliğini kapsamadığını söylersen onun içinde ki kaplanın uyandıracaksın.Senin burnunu sürtecektir çünkü bu isteğin onu kamçılacaktır.Sana sahip olacak ve damgasını üzerine vuracaktır.Tahmin olduğunda,artık lğınç bir şey bulmadığına karar verdiğinde seni bir kenara fırlatacaktır.Üstelik bunu mümkün olan en aşağılayıcı bir şekilde yapacaktır.”

Penelope onun kollarından kurtuldu. “Bunları sırf ona yaklaşmama için söylüyorsun.”

"Haklının bunları ona yaklaşmaman için söylüyorum.Ama yalan söylemiyorum."

"Peki bunları nereden biliyorsun?"

"Bu tartışmaya açık değil.Bana ya güvenirsin,yada güvenmezsin.Seçim senin.Ama seni uyarıyorum.Cornell'e gidersen pişman olursun."

"Anlamıyor musun?Başka şansım yok."

"Elbette var.Seçebileceğin bir erkek bulabilirsin.Gerçek bir evlilik yapabilirsin."

"Bu işe yaramaz.Tanıdığım tüm erkekler şirketimi istiyorlar,beni değil.Maddi olanaklarımı,lüks iş yemeklerini,pahalı evleri istiyorlar."

"Yani Nellie yerine Penelope'yi istiyorlar öyle mi?"

"Evet" diye fısıldadı genç kadın. "Tam olarak öyle."

Stefano hiçbir şey söylemedi.Penelope'den çok Nellie'yi istediğini itiraf etse ona boş ümutler vermiş olurdu.Ne onunla nede başkasıyla evlenmeye niyeti yoktu. "Bunu yapma cara.Cornell'e gitme."

Stefano onu ikna ettiğini sanmıştı ki genç kadın son anda başını iki yana salladı. "Evlenmem gerekiyor.Ve bunu en kısa zamanda yapmam gerek."

Penelope bunu söyledikten sonra arkasını döndü ve kalabalığın arkasında kayboldu.Stefano onun gitmesine izin verdi.Onu durduramazdı çünkü böyle bir hakka sahip değildi....

Penelope Stefano ile arasına mesafe koymak için balo salonunun diğer ucuna gitti.Onu kesinlikle damat adayları listesinden çıkarmalıydı.O yanlış bir seçimdi.Çok güçlü,kontrollü ve sezgileri güçlü bir adamdı.Ve çok ihtiraslı bir İtalyandı.Keşke genç kadın onu bu kadar çekici bulmasaydı.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 16, 2007, 11:48:20 ÖÖ

"Penelope,ben de seni arıyordum."

Penelope arkasını döndüğünde amcasının meraklı bakışlarıyla karşılaştı ve onun koluna girdi."Özür dilerim Loren amca.Görmem gereken kişiler vardı."

"İş fırsatlarını asla kaçırmazsın,öyle değil mi?"

"Bunu en iyisinden öğrendim."

"Konuştuğun o adam kimdi?Potansiyel bir müşteri mi?"

"Stefano Salvatore.Onunla yeni tanıştık.Doğrusunu istersen müşteri değil."

"Bir arkadaşın mı? Hararetli bir tartışma içindeydiniz.Bir sorun mu var?"

"Janus Anonim Şirketi hakkında konuşuyorduk."

"Ah evet bu ismi oradan hatırlıyorum.Salvatoreler yıllardır şirketi almak istiyorlardı.Ayrıca onlardan birinin adının bir skandala karıştığını duymuştum.Doğru mu hatırlıyorum?"

"Sadece ispatlanamamış söylentiler.Hepsi talihsiz bir yanlış anlama.Eğer izin verirsen onun suçsuzluğunu ispat etmeye çalışacağım."

"Bu bizim meselemiz değil."

"Evet değil.Ama bizim meselemiz haline geleceğini sanıyorum."

Loren yeğeninin sesinde ki kararlılığı sezmişti.Derin bir iç çekti. " Bu ses tonunu tanıyorum.Seninle tartışmamam gerektiğini biliyorum.Zaten ezilen ve yenilen insanlara karşı bir zaafın var."

"Stefano zavallı bir adam değil ve yenilmedi de.Bu sorunu eninde sonunda tek başına çözecektir.Ben sadece bu süreyi kısaltmayı umuyorum.Salvatoreler hakkında ne biliyorsun? İş ahlakına uygun mu çalışırlar?"

"Bu son olay dışında onların ahlaksız bir iş yaptığını duymadım.Salvatorelerin her zaman mükemmel bir ünü vardır.Neden sordun?"

"Ben de aynı izlenimi istedim.Senin böyle konularda ki fikirlerine güvendiğim için sana sordum.Peki Robert Cornell.Onun hakkında ne biliyorsun?"

Amcası duraksadı. "Evet"

"Ve?"

"Çok zeki ve kurnaz bir iş adamı."

"Peki kişisel olarak bakarsan?"

Amcası kaşlarını çattı. "Salvatoreler ve Cornell'e ilgin nerden çıktı.İş mi yoksa özel mi?"

"İkisi de.Bana bir fikir ver.İkisini tarafız bir şekilde karşılaştı.Bu iki adamdan birine güvenmen

gerekse hangisine güvenirdin?"

"Salvatore"

"Bunu söylemeden korkuyordum" diye mırıldandı Penelope. Sonra çok güzel ve çekici kızıl saçlı bir kadınla konuşan Salvatore'ye baktı. İçinde büyük bir özlem vardı. Kendilerinin insanları değerlendirme yeteneği kadar amcasının iç güdülerine de güveniyordu. Görünürde Cornell daha güvenilir biriydi. Belki de bu, Penelope'ye onun hakkında verilen tüm bilgilerin kusursuz olmasından kaynaklanıyordu. Ama genç kadın mükemmelliğe asla inanmazdı. Tabii bir de Stefano'nun Cornell hakkında ki uyarıları vardı.

Penelope'nin seçeneklerini değerlendirmesi uzun sürmedi. Bay Salvatore'yi bir kez daha deneyecekti. Eğer Stefano tekrar geri çevirecek olursa Cornell'i araştırarak ve onu kendi değerlendirecekti. Adam gerçekten yanlış biriye bile, böyleleriyle başa çıkabilirdi. Stefano'nun yanına gitti ve birden onun koluna girdi. Ona iyice sokularak büyük çaba göstererek karşısında ki kızıl saçlı kadına gülümsedi. Stefano yüzünde ki karmakarışık bir ifadeyle ona baktı.

"Teklifim hakkında biraz daha konuşabileceğimizi düşünmüştüm" dedi. Penelope ateşli bir ses tonuyla. Şirketinin yönetim kurulu üyeleri bu ses tonunu duysalardı şok olurlardı.

"Bana söylemeyi unuttuğun bir şey mi var sevgilim?" diye sordu kızıl saçlı kadın Stefano'ya.

"Yemin ediyorum bu kadını hayatımda ilk defa görüyorum."

Penelope'nin ağzı hayretle açık kalmıştı. "Buna inanmıyorum. Yani sen şimdi burada durup ilk kez karşılaştığımızı mı söyleyeceksin?"

"Evet sizi daha önce hiç görmedim."

"Ohh. Ve ben bu sabah sana ofisinde evlilik teklif etmemiştim öyle mi?"

Stefano İtalyanca bir şeyler mırıldandı. Sonra da kolunu Penelope'den kurtarıp kızıl saçlı kadının yanına gitti. "Bu kadın deli olmalı. Lütfen Hana. Bunu bana karşı kullanma"

Hana konumundan son derece emin bir kadın tavrıyla gülümsedi. Sonra Stefano'nun koluna girdi. "Sanırım neler döndüğünü biliyorum."

Ama Penelope bilmiyordu. Ellerini kalçalarına koydu ve kaşlarını çatarak ikisine baktı. "Stefano Salvatore. On iki saat önce sana evlenme teklif ettim. Şimdi bunu inkar mı edeceksin?"

İkisi de kahkahalarla gülmek üzereymiş gibi ona baktılar. "Evlilik mi?"

"Aynen öyle" Penelope en ciddi tavrını takındı. "Yirmi dört saatlik düşünme süreni unutabilirsin, Bay Salvatore. Süre iptal edilmiştir. Artık sizinle işimiz sona ermiştir. Şimdi Cornell'i bulacağım."

Genç kadın hışımla arkasını döner dönmez etten bir duvara çarptı. Başını kaldırır kaldırmaz kendisine hiç de yabancı olmayan kahverengi bir çift gözle karşılaştı. "Oh..." diye mırıldanabildi sadece.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 18, 2007, 02:57:15 ÖS

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Stefano ellerini genç kadının omzuna koyarak dengesini sağlamasına yardımcı oldu. "Merhaba hayatım."

"Stefano" diye fısıldadı Penelope. "Peki sen Stefanoysan diğeri kimdi?"

"Seni ikiz kardeşim Marco ve onun karısı Hana ile tanıştırayım" dedi Stefano. "Marco, Hana bu da Penelope Wentwort. Carabbe ve Ortaklarının sahibi."

"Anladığıma göre Penelope yeni nişanlı" dedi Hana gülümseyerek. "Baban buna çok sevinecek."

"O benim nişanlım falan değil."

"Ama o öyle söylemiyor."

"Yeter sevgilim" dedi Marco karısına. "Onları yalnız bırakalım da özel olarak konuşsunlar. Stefano'yu daha sonra sorgularız. Belki bir sonra ki yönetim kurulu toplantısında bize olayı ayrıntılarıyla anlatır. Böylece aynı hikayeyi altı kez anlatmak zorunda kalmaz." Stefano erkek kardeşine sert bir ses tonuyla İtalyanca bir şeyler söyledikten sonra Penelope'yi salonun ortasına doğru sürükledi. İnsanlar önlerinden çekilirken Stefano'ya öfke ve nefretle bakarken Penelope'ye şaşkın bakışlar yöneltiyorlardı. Genç kadın dehşete düşmüştü. Stefano hep bu tip davranışlara mı maruz kalıyordu? Buna nasıl dayanıyordu? Bu durum onun için tam

bir işkence olmalıydı.

Terasa çıktıklarında Penelope kolunu ondan kurtarmaya çalıştı. "Artık beni bırakabilirsin." Stefano onun dediğini yaptı ancak ondan uzaklaşmadı. Genç kadın erkeğin ay ışığı altında ki görünümünü karşısında incelememek için kendini zor tuttu. Tüm hayatı boyunca erkeklerle beraber çalışmıştı ama hiçbir erkek onu bu denli etkilememişti.

"Sen az önce ne yapıyordun?" diye sordu Stefano.

"Cornell'e yaklaşmadan önce sana son bir şans veriyordum."

"Evli erkek kardeşime evlenme teklifi eder mi? Ne yani, evli Salvatore erkekleri de senin için makul mü?"

"Oh kes şunu Stefano. Marco'ya evlenme teklif etmedim. Onu sen sandığımı çok iyi biliyorsun. Bu çok doğal ve anlaşılır bir durum. Siz tek yumurta ikizlersiniz."

"Ama Hana ikimizi ayırt edebiliyor."

"Oh. Bu hiç adil değil. Marco Hana ile evli. Elbetteki aranızda ki farkı bilecek."

"Ama başından beri ayırt edebiliyordu. daha ilk karşılaşmamızda bizi karıştırmadı."

"Pekala afesin Hanna'ya. Ama ben seninle sadece bir kez karşılaştım ve bu ikinizi ayırt etmem için yeterli değil." Penelope biraz düşündükten sonra onun verdiği tepkinin nedenini anladı.

"Sana evlenme teklifi ettiğimi öğrendikleri için bu kadar öfkelenmiş, öyle değil mi?"

"Evet"

"O halde bunun işle ilgili bir teklif olduğunu ve beni reddettiğini söylersin olup biter."

"Ailemi tanımadığın belli oluyor. Altı tane erkek kardeşim olduğundan heberin varmı? Hiç biri ciddi bir yorum yapmadan bunu geçiştirmez."

"Oh anladım. Seninle biraz dalga geçecekler. Hiç kardeşim olmadığı için böyle durumlara yabancıyım."

"Ben dalga geçilmesine alıştım. Canımı sıkmaz. Ama senin bana iş için evlenme teklif ettiğini ve yaptıklarını duyunca amcam ne düşünecek?"

Penelope kaşlarını çattı. "Eğer evlilik planlarımı başkasından duyarsa Loren Amcam çok incinir."

"Bence incinmekten öte çok öfkelenir ve seni engellemek için her şeyi yapar."

"Anlamıyorsun Stefano. Evlendiğimde..."

"Evlendiğinde öfkeden deliye dönmüş bir yönetim kurulunun kontrolünü alacaksın. Onların senin yönetimi devralmanı anlayacaklarından şüpheliyim. Bu güç savaşı işini nasıl etkiler sence? Yoksa bu umrunda değil mi?"

"Elbette umurumda. Benim şirketimden söz ediyoruz."

"Öyleyse bırak da her şey aynen devam etsin. Amcamın bu işi çok iyi yaptığını söylemiştin. Bırak da devam etsin."

"Bilmediğin gerçekler var. Gerçekleri bilseydin fikrini değiştirirdin."

"Bu gerçekleri bana anlatmaya niyetin yok öyle değil mi?"

"Tıpkı senin de bana Robert Cornell hakkında ki gerçekleri bana anlatmaya niyetin olmadığı gibi."

"Hala ona evlenme teklif etmeyi düşünüyorsun sanırım."

"Başka şansım yok."

"Sana bir tavsiyede bulunabilir miyim? Ona görüşmenizin amacını söyleme. En azından gerçek sebebini. Bana yaptığın gibi ona da ilk görüşmenizde evlenme teklifi etme. Onu önce biraz tanımaya çalış. En azından bu kadarını yapabilir misin?"

"Peki amcam onunla görüştüğümü öğrenirse ona nasıl açıklarım?"

"Ya peki benimle görüştüğünü duyarsa? Hele benim kötü şöhretimi düşünecek olursak bunu amcana açıklamak daha zor olacak."

"Senin kötü şöhretin beni hiç endişelendirmiyor. Daha önce de söylediğim gibi suçlu olduğuna inanmıyorum. Bilmek istediğim... Marco ve Hanna'nın bu konuyu insanlar arasında konuşmalarına engel olabilir misin?"

"Kısa bir süre için..."

"Bu kadarı da yeterli. Sana bir özür borçluyum Stefano. Ailenle başını derde soktum. Ve tavsiyelerin için teşekkürler." Penelope ona elini uzattı. "Tekrar teşekkür ederim."

Stefano onun elini tuttu. "Senin bildiğin gibi Nellie... Bu olayda tuhaf bir şey var. Bunu fark ediyorum. Cornell'de yutmayacaktır."

Penelope ona sersemlemiş bir tavırla baktı. Nasıl olmuşta kendini ele vermişti? "Neden bahsettiğini bilmiyorum. Yarın Robert Cornell'i göreceğim. Sen kesin kararını verdin değil mi?"

Yani başkasına yaklaşmakta özgür müyüm?"

"Burası özgür bir ülke hayatım.Yoksa benden izin alman gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Tabi ki senden izin almıyorum." Penelope balo salonuna baktı. "Şimdi gitmeliyim."

Tam bir adım atmıştı ki Stefano onu belinden tutup kendine çevirdi. "Cornell'e gittiğinde bi noktayı göz önünde bulundurman gerekiyor."

Penelope onun gözlerindeki kararlılığı görmüş ve niyetini anlamıştı. "Beni öpeceksin,öyle değil mi?"

"Aklımdan geçmedi değil."

"Peki bu öpücük neyi ispatlayacak? Seni Cornell'den daha çekici bulacağımı mı?Bir kıyaslama yapmak için onun da beni öpmesine izin mi vermeliyim?"

Stefano'nun gözleri alev,alev yanıyordu. "Bunu yapmamı tercih ederim."

"Neden? Sen istemiyorsun ki."

"Bunu söylemedim." Stefano onu sımsıkı tutuyordu. "Sadece Janus'u elde etmek için seninle evlenmek istemediğimi söyledim."

"Pekala Stefano öp beni ama bil ki bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek."

"Öyle mi? Bence tam aksine." Stefano genç kadına doğru eğildi.Nefesi yüzünü okşuyor ve ürpertiyordu.Sonra parmaklarıyla onun çıplak omzunu ve kolunu yavaşça okşamaya başladı.Penelope zevkle inledi.Bu nasıl olabiliyordu.Ufacık bir temaslama onu nasıl böyle arzulayabiliyordu?Dudaklarını ıslattı ve çaresizce ona sokuldu. Stefano neden hala öpmüyordu onu? "Hala açıklamadın?" dedi genç kadın titreyen sesiyle. "Beni öpmeni neyi ispatlayacak?" Stefano onun elini sırtında gezdiriyordu. "Bana bak Nelie."

Penelope ona bakmak istemiyordu.Bakarsa bütün kontrolünü kaybedecekti. "Lütfen Stefano."

"Ne hissediyorsun Nelie,ne düşünüyorsun?"

"Dürüst olmak gerekirse çok çaresizim.Ve sen bu konuda hemen bir şey yapmazsan ben sana nasıl yapılacağını göstermek zorunda kalacağım." Genç kadın gözlerini kapatarak bekledi.Stefano onu ne zaman öpecekti?Sonunda dayanamayarak gözlerini açtı ve ona baktı.Erkeğin yüzünde büyük bir tutku vardı.

"Seni öpmemi istiyorsun değil mi?" diye sordu Stefano.

"Evet.Hem de çok istiyorum.Hem de bunu hemen yapmanı istiyorum."

"Anlamıyorum musun? Şu an aklında ki tek şey işin.Sen çok başka şeyler istiyorsun.Çok daha fazlasına ihtiyacın var.Kocanla kusursuz bir ilişki kuracağına emin olmadan evlenmemelisin." Penelope derin bir iç çekti. "Beni öpmeyeceksin değil mi?"

"Zeki kadınsın."

Arkalarından ir ses dikkatlerini çekti ve Penelope omzunun üstünden dönüp baktı.Terasın kapısında organizasyonu düzenleyen Bill Marks onları izliyordu. "Merhaba Bill" dedi genç kadın. "Birini mi arıyordun?"

Adam bir an duraksadıktan sonra başını sallayarak "Aslında Bay Salvatore ile konuşmak istiyordum."

"Dinle beni Nelie" dedi Stefano. "Buradan hemen gitmeni istiyorum.Bu olaya karışmanı istemiyorum."

Genç kadın ne olduğunu anlayamadı ve gözlerini kısıp adama baktı. "Neler oluyor Marks?"

"Bayan Wentworth lütfen.Bay Salvatore ile yalnız konuşmayı tercih ederim."

Penelope onu korur gibi Stefano'nun önüne geçti ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Buna hiç şüphem yok ama hiçbir yere gitmiyorum.Ne istediğini söyleyen iyi olur."

Stefano onun omuzlarından tuttu ve nazikçe yana çekti. "Sen karışma bu benim problemim.Senin de anladığından eminim.Benim gitmemi söylemeye geldi.Ben bir kadının arkasına saklanamam Penelope.Biri beni vurmaya geldiğinde de bir kadının kendini feda etmesine izin veremem."

Fakat genç kadının onu dinlemeye hiç niyeti yoktu.Öfkeyle Bill'e döndü. "Bay Salvatore'nin tahmini doğru mu?Ona gitmesini mi söylemeye geldin?"

Zavallı adam aslında son derece üzgün görünüyordu. "Korkarım öyle.Bu olayın organizatörü olarak,durumu kontrol altına almam lazım.Eğer bana kalsa.....Ama benim elimde değil."

"Bunun arkasında ki kişi kim?" diye sordu Stefano,büyük bir öfkeyle.

"Hiç kimse,herkes!Gerçekten bunu söyleyemem,Bay Salvatore.Bana sadece durumla ilgilenmem söylendi."

"Bunu senden kim istedi.Hemen bana isim ver!"

"Bunu yapamam,üzgünüm.Yoksa işimden olurum."

Penelope araya irdi. "Beni hayal kırıklığına uğrattınız Bay Marks.Carabbe ve Ortakları,Salvatores yardım derneklerine her zaman destek olmuşlardır.Posizyonumuzu yeniden gözden geçirmemiz gerekecek."

"Lütfen Bayan Wenthfort.Bunu yapmamanızı tercih ederim.Bize her zaman bonkör davrandınız."

"Söyle bana benim şirketimin hiçbir yolsuzluğa karıştığını duydun mu?"

"Asla!"

"Ya Salvatorelere kefil olursam?"

"Sana müdahale etmemeni söylemiştim hayatım" dedi Stefano.

Genç kadın ona cevap verirken gözlerini Marks'tan hiç ayırmadı. " Artık benim kimseden emir almayacağımı öğrenmenin zamanı geldi Stefano.Ben emir vermeye alışığımdır" dedi ve o anda aklına çok parlak bir fikir geldi. "Buldum! Sen ve ben dansedeceğiz.Ve daha sonra diğer erkek kardeşlerinle dans edeceğim.Amcamda onların eşleriyle dansedecek.Ve kahkahalarla güleceğiz.Sonra da senin hakkında çıkan söylentilere son vermek üzere bir keç kilit adamla görüşeceğiz.Eğer şirketimle iş yapmak istiyorlarsa bunu seve,seve kabul edecekler."

"Kendini ortaya atma.Umduğun kadar etkili olmadığını görebilirsin."

Penelope şeytanca gülümsedi. "Dans edeceğiz" dedi ve sonra Marks'a döndü. "Bill sana burada beklemeni tavsiye ederim.Manzaranın tadını çıkar.Artık endişelenmen gerektiğini sanmıyorum."

Sonra kol kola balo salonuna girdiler.Stefano kolunda ki kadına baktı.On öpmek ve sıcaklığını hissetmek istiyordu.O da bunu istediğini söylemişti.Peki Stefano'yu durduran neydi?Penelope doğru sevgilinin öpücüğünü bekleyen uyuyan bir güzeldi.Ve Stefano adı böyle lekelenmişken onu uyandıran aşık olmak istemiyordu.Bu ikisi için de hiç adil olmazdı.Birileri onun aile şirketini mahvetmek istiyordu.Stefano vahşi bakışlarını kalabalığın arasında gezdirdi.Bunu yapmak isteyen her kim ise,bedelini pahalı ödeyecekti.Ailesine saldıranlar ölümcü bir hata yapmış olurlardı.Çünkü hiç kimse Stefano'ya ait olan bir şeye dokunamazdı.Şefkatle Penelope'ye baktı. "Söz veriyorum hayatım.Bundan zarar görmeyeceksin.Eğer biri denerse...." "Bırak tahmin edeyim" dedi Penelope kendini onun kollarına bırakırken. "Ona bunu ağır ödetirsin.Tıpkı ailene zarar vermeye çalışanlara yapacağın gibi."

Stefano genç kadını dans pistine sürüklerken şaşkın,şaşkın baktı. "Beni bu kadar iyi mi tanıyorsun?"

"Sanırım öyle" diye mırıldandı Penelope.Stefano ona dokunurken aklında ki her şey uçup gitmişti.İçinde tuhaf duygular uyanıyordu.Onu arzuluyor ve onun kendisini öpmesini istiyordu. Ama Stefano onu istemiyordu.Genç kadın ofisine girip ona evlenme teklif etmişti.Acaba Stefano onu öperse bu teklifi kabul etmekten mi korkuyordu?Yoksa onunla gerçekten hiç mi ilgilenmiyordu?

Penelope kendi kendine bunların önemli olmadığına inandırmaya çalıştı.Hem böylesi daha iyiydi.Çünkü Stefano yanındayken gerçek amacını unutuyordu.Bu daha önce hiç başına gelmemişti.Belki de Stefano tehlikeli bir erkekti ve şirketini kurtarmak için onunla ilişkiye girmek hata olurdu.Genç kadın hiçbir şekilde dikkatini dağıtmamalıydı. Derin bir iç çekerek erkeğe iyice sokuldu.Kendinden utanıyordu.Daha önce hiçbir erkekten böylesine etkilenmemişti.Aslında Stefano'nun onu daha ne kadar etkileyeceğini öğrenmek çok ilginç olurdu.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 19, 2007, 01:34:19 ÖS

BEŞİNCİ BÖLÜM

Stefano erkek kardeşlerine şaşkınlıkla baktı. "Şaka yapıyor olmalısınız?"

"Hayır şaka yapmıyoruz" dedi altı kardeşten en büyükleri olan Luc. "Zamanlama daha iyi olamazdı.İşleri büyütmeyi düşünüyorduk.Hem şuan babam İtalya'da olduğuna göre onun eleştirilerine de maruz kalmayacağız.Ayrıca Bayan Wenthworth'un sana bir iş anlaşması önerdiğini söylemişin."

"İşimizi büyütmemiz için sevmediğim ve tanımadığım bir kadınla mı evlenmemi istiyorsunuz?"

"Hayır Cornell'in bizi mahvetmemesi için onunla evlenmeni istiyoruz.Büyümü bunun

ikramiyesi.”

“Hem senin için bu kadar büyük sıkıntı olmamalı” dedi Marco sırtarak.Dün gece seninle çok ilgiliydi.Senden etkilendiği belli.Cornell yerine şirketi sana vermeyi tercih edeceğinden eminim.”

Stefano nu yerinden kalkarak doğru pencerenin önüne gitti ve bakışlarını Penelope'nin şirketine yöneltti.Kardeşleri onu köşeye sıkıştırıyorlardı ve bu hiç hoşuna gitmiyordu.

“Penelope seninle yada başkasıyla evlenmeye kararlı” dedi Luc. “Neden bundan fayda sağlamayalım.”

“Sen Grace ile evli olmasaydın,sadece çıkarların için bir yabancıyla evlenir miydin?”

Marco,Luc'un yerine cevap verdi. “Ondan etkilendiğine göre bu yoruma açık bir soru.Hadi Stefano.Kabul et.Onu istiyorsun.Tanışalı daha çok olmamasına rağmen seni avucunun içine aldı bile.Bende Hana ile tanıştığımda böyle olmuştum.O duyguyu bilirim.”

Stefano'nun dudakları gerildi. “O kadına aşık değilim.Bu bilgisayara aşık olmak gibi olur.”

Marco başını salladı. “Hana da iş kolikti.Ona dünyada eğlenceli şeyler de olduğunu göstermek senin elinde.”

“Sence Cornell'in bizi dizlerimizin üzerinde süründürmesi ne kadar sürer” diye sordu Luc.

“Fazla uzun sürmez” dedi o sırada toplantı odasına giren Alessandro. “Durum düşündüğümüzden de kötü.Dün gece ki olayın arkasında Cornell varmış.Marks'a Stefano'yu ordan attırmasını emretmekle kalmamış aynı zamanda herkese yeni deliller bulunduğunu ve Bennet olayına tüm Salvatore'lerin karışmış olabileceğini söylemiş.”

Tüm Salvatore kardeşler hep bir ağızdan gidip Cornell'e dersini vermekten söz ediyorlardı.Fakat Luc onları susturdu. “Hayır ona dersini vermenin daha iyi bir yolu var.Onu iş dünyasından silmenin bir yolu.Öyle değil mi Stefano?”

Stefano'nun çevresinde ki çember gittikçe daralıyordu. “Hani Salvatore'ler sadece aşk için evlenirlerdi?”

“O kadınla aranızda bir şey var” dedi Marco. “Belki hisleriniz zamanla değişip aşka dönüşür.Hala ikna olmadıysan şunu düşün...Bayan Wentworth,dün gece her şeye rağmen bizi savundu.Hepimizle tek,tek dansederek ismini tehlikeye attı.Cornell bunu asla unutmaz.Onun amacını öğrenince onunla evlenir,şirketini alır ve sonra da bu olaya karışmasını kadına pahalıya ödetir.”

Stefano Marco'nun haklı olduğunu biliyordu.Cornell bir gece önce öfkesinden çıldırması olmalıydı.Hem Stefano Penelope'ye borçluydu.Tüm aile borçluydu.Genç kadın söz verdiği gibi tüm kardeşlerle dans etmiş ve geç saatlere kadar eğlenmişti.Kahkahalar atmış,espriler yapmış ve sanki dünya hiç umurunda değilmiş gibi davranmıştı.Hanna,Greece ve Carine ile sanki çok eski dostmuş gibi samimiyet kurmuştu. Ve Stefano onu kollarının arasına alabilmek için derin bir özlem duymuştu.Şimdi onun Cornell ile evlenme riskine girmesine,Cornell'in ona dokunmasına nasıl izin verebilirdi? “Pekala” dedi kardeşlerine dönerek. “Ona tekrar yaklaşmaya çalışacağım.Onunla evleneceğime söz vermiyorum ama Janus'u bize satmaya ikna etmeye çalışacağım.”

“Hemen onu gidip gör” dedi Marco gülümseyerek. “Şu meşhur Salvatore cazibesini kullan,işe yaramazsa dün gece istediği öpücüğü ver ona....”

Stefano ne gelmiş nede aramıştı.Penelope derin bir iç çekti.Oysa yüreğinin derinliklerinde onun evlenmeyi kabul edeceğini umut etmişti.Demek gen. Kadının teklifi ona itici gelmişti.Masanın başından kalktı ve çıkmadan önce ofise şöyle bir göz attı.Belki de burayı yeniden döşemeli ve daha sıcak,canlı renkler seçmeliydi.Duvara da birkaç aile resmi koymalıydı.Cindy'e söylemeyi düşündü ama hemen vazgeçti.Hayır,bu kendi başına halladeceği önemsiz bir ayrıntı olmalıydı.Artık bunun zamanı gelmişti.

“Ben Benjamin'e Cornell'le görüşmeye gidiyorum” dedi asistanına. “Amcam sorarsa,bir müşteriyle öğle yemeğine çıktığımı söylersin.Sakın ona nerede ve kiminle olduğumu söyleme.”

“Pekala.Ya Bay Salvatore ararsa?”

“Aramayacak.”

Stefano genç kadının şirketine gittiğinde Penelope çıkmıştı.Stefano onun özel asistan'ı Cindy'yi güçlükle ikna ederek randevunun nerede ve saat kaçta olduğunu öğrendi.Tam saat on ikide restoranta gittiğinde Penelope Cornell'le masalarına doğru yürüyorlardı.

"Özür dilerim geç kaldım hayatım" dedi Stefano ve onu belinden çekerek Cornell'den uzaklaştırarak kollarının arasına aldı.Bu kez hiç tereddüt etmeden öptü onu.Restorantın içinde derin bir sessizlik oldu.Sanki tüm dünya durmuş onları izliyordu.Ama Stefano'nun buna aldırdığı yoktu.O anda ilgisini çeken çok daha önemli bir şey vardı.Dudakları kollarında ki kadının dudaklarına kilitlenmişti.Aralarında ki uyum sandığından çok daha fazla mükemmeldi.Penelope otoriter tavrının altında son derece güzel,tutkulu seksi bir kadındı.Stefano saatler kadar uzun gelen bir süre sonra istemeden onu bıraktı.Penelope nefes nefese kalmış ona bakıyordu.Saçları dağılmış,ceketi buruşmuştu. "İmzalandın,mühürlendin ve teslim alındın."

"Yoksa anlaştık mı?"

"Yapacağımız son görüşmelere bağlı."

"Peki Cornell'i ne yapacağız?"

"Onu bana bırak,tamam mı?"

"Zorlu bir mücadele olacak" diye mırıldandı Penelope. "Ama denemeye değer."

"Özür dilerim Penelope" dedi Cornell öfkeli bir ses tonuyla. "Yemek yiyecek miyiz,yoksa yemeyecek miyiz?"

"Üzgünüm Robert" dedi Penelope,onlara gösterilen masaya doğru ilerlerken. "Stefano Salvatore ile tanışıyor musunuz?"

Cornell bir kahkaha attı. "Bu mümkün.İz süren bir sürü Salvatore var ama...Bu hırsız olanı değil mi?"

Stefano onu duymazdan gelerek Penelope'nin sandalyesini tuttu ve onu yanına oturdu.O sırada gömleğinin iki düğmesinin açıldığını fark etti.Bu nasıl olmuştu? Hayretle Penelope'ye baktı.Belki de müstakbel gelini sandığından daha ateşliydi.Hiç bir şey olmamış gibi düğmelerini ilikledi ve alaycı bir gülümsemeyle Cornell'e baktı. "Ben Nellie ile evlenecek olanıyım."Cornell kaşlarını çattı. "Nellie'de kim?"

Penelope derin bi iç çekti. "Bana Nellie der de..."

"Demek ikiniz evleniyorsunuz.Peki benim burada ki rolüm nedir?"

"Rolün yok" dedi Stefano. "Nişanım ve ben sana tüm hisselerini satın almayı teklif edecektik.İlgileniyorsan konuşabiliriz."

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 19, 2007, 01:54:13 ÖS

"Hisseleri mi satın almak mı? Bu bir şaka mı?Hem neden bununla ilgileneneğimi düşündünüz ki?Hem bu teklifi benim sana yapmam lazım.Böyle bir şöhretle iş dünyasında fazla tutunacağını sanmıyorum."

"Yanıyorsun.Salvatore'ler sana onurlu bir şekilde çekilme şansı veriyorlar.Yani Janus Anonim Şirketi'nin yeni sahibi olduğumuzu açıklamadan önce."

Cornell Penelope'ye döndü. "Tüm bunlar ne anlama geliyor.Benimle ilgimi çekecek bir konuda görüşeceğine söylemiştin,hisselerimi satın almayı düşündüğünü değil.İkinizin nasıl bir oyun oynadığınızı bilmiyorum ama bilin ki büyük hata yapıyorsunuz.Çok pişman olacaksınız.Kimse beni aptal yerine koyamaz." Sonra öfkeyle Stefano'ya döndü. "Janus henüz senin değil Salvatore.Orayı alsan bile kazanç sağlamana engel olacağım."

Stefano yavaş,yavaş ayağa kalktı.Heybetli görünüşü diğer adamın geri çekilmesine yetmişti.

"Bunun için bana mazeret göster.Hisselerini satın almak istediğim için mi?" İnsanın içini ürperten bir kahkaha attı. "Aileme yaptıklarını sana ödeteceğim."

"Caziben seni yarı yolda bırakıyor" dedi Cornell. "Bunu ilk Kate Bennet'de görmüştüm.Şimdi bir kez daha göreceğim." Penelope'nin saçlarından bir tutamı eline aldı. "Ne dersin Nellie?Salvatore'yi başından savıp beni destekle.Kazançlı çıkacağını garanti ederim."

"Çek elini onun üzerinden." Bir an büyük bir sessizlik oldu.Sonra Cornell elini yavaş,yavaş genç kadının saçından çekti. "Henüz seninle işimiz bitmedi Salvatore" dedi ve korkak bir köpek gibi oradan uzaklaştı.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 19, 2007, 05:51:51 ÖS

Yalnız kaldıklarında Penelope bir süre düşünceli bir tavırla Stefano'yu süzdü. "Sen ve Cornell birbirinizi tanıyorsunuz değil mi? Yani iş ilişkisinin ötesinde."

"Bir yada iki kez karşılaştık."

"Ama bundan fazlası var.Aranızda kötü bir şeyler geçmiş.Neden bana anlatmıyorsun?"

"Çünkü bunun seninle bir ilgisi yok."

"Müstakbel karın olarak gerçeği bilmeye hakkım var."

"Gerçek bir eş olacak olsaydın sana hak verirdim ama geçici bir iş ortaklığı olarak,bu seni hiç ilgilendirmez."

"Problem bir kadınla ilgisi var değil mi? Belki eski nişanlınla.Cornell ne yaptı?Nişanlın seni terk ettikten sonra onunla flört mü etti? Yoksa onun seni terk etmesi için cesaretlendirdi mi?Nişanının bozulmasının nedeni Cornell miydi?"

"Sadece ayrılmamızı hızlandırdı."

"Beni Cornell yüzünden bu nedenle uyardın.Aynı oyunları bana da oynamasından korktun.Gerçekten çok tatlısın."

"Hayallerini yıkmak istemem hayatım ama tatlı filan değilim.Yalnızca bir iş anlaşması yaptığımızı unutma."

Penelope'nin yüzünde ki gülümseme söndü. "Elbette unutmadım."

"Ya beni ya Cornell'i seçecektin.Seçimini yaptın ve şimdi buna uygun davranacaksın."

Genç kadının yüzünde öfkeli bir ifade belirdi. "Ben hayatımda asla yaptığım bir anlaşmadan geri dönmedim."

"Özel dedektifimde öyle söyledi.Şuan da burada oturmamın nedenlerinden biri de bu.Anlarsın ya işimi sağlam bir kazığa bağlamak istedim."

"Demek hakkımda araştırma yaptırttın.Sanırım birbirimizi çok iyi anlıyoruz.Eski nişanlın Cornell'le birlikte başına iş açtığı için artık kimseye güvenmiyorsun."

"Yanıyorsun.Güvenmediğim kişi Cornell.O çok merhametsiz biridir.Şimdi planlarımı öğrendiğine göre ne kadar ahlaksızca olursa olsun beni durdurmak için her şeyi yapacaktır.Senin de bu ilişkiye girerken çok dikkatli davranmanı istiyorum.Evlilik teklifinden geri dönemezsin.Artık bunu için çok geç."

"Ger dönmeye hiç niyetim yok zaten."

"Güzel.O zaman konuşmamız gereken son bir ayrıntı kaldı sadece."

"Neymiş o?"

Stefano yavaşça onun yanağını okşadı. "Evliliğimizin şartları."

ALTINCI BÖLÜM

Penelope garson siparişlerini alana kadar konuşmak için bekledi. "Sanırım benim uymamı istediğin şartların var."

"Birkaç tane"

"Söyle o zaman"

"İlk karşılaşmamızda da söylediğin gibi Janus şirketini çok düşük bir ücretle mülkiyetini alacağım."

"Evet"

"Evliliğimiz boyunca benim evimde yaşamak zorundasın."

"Neden? Neden seninle yaşamak zorundayım?"

"Benimle yaşamayı istiyorum Nellie,çünkü evliliğimiz mümkün olduğunca normal görünmeli."

"Öyleyse bunu da kabul edebilirim.Devam et.."

"Bu evliliğin ne kadar ani olduğunu düşünürsek,pek çok dedikodu çıkacağından eminim.Dedikodulara gereğinden fazla imkan vermemeyi tercih ederim."

Penelope bunu hiç düşünmemişti. "Dedikodu mu? Bundan kaçmanın pek mümkün olacağını sanmıyorum ama fazla uzan sürmez."

"Özellikle senin hamile olmadığını anladıklarında.Çünkü insanların yürüteceği ilk tahmin bu olacak.İkinci tahminlerini kestirebiliyor musun?"

"Bizim çılgınca bir aşk yaşadığımızı düşünecekler."

"İnsanların bizim birbirimize aşık olduğumuza inanmaları biraz da bizim hareketlerimize bağlı.Hayır,diğer dedikodu senin Carabbe ve Ortakları'nın başkanlığını aldığında başlayacak.Sanırım annenle babanın vasiyetnamesinin ayrıntıları herkes tarafından bilinmiyor."

"Hayır bilinmiyor."

"Resmi olarak şirket devraldığında amcanı saf dışı bırakmak için evlendiğini düşünecekler.Özellikle de Salvatorelerin Janus Şirketini satın aldığıduyduklarında.Ve gerçek de bu öyle değil mi?"

"Evet" diye fısıldadı Genç kadın. "Ama bunu sebepleri...."

"Bu da üçüncü şartımı doğuruyor."

Penelope onun üçüncü şart olarak ne isteyeceğini biliyordu.Yaptıklarının sebebi öğrenmek isteyecekti. "Bunu bana şart koşma Stefano.Bunu sana neden yaptığımı anlatamam.Henüz olmaz.Evlenene kadar olmaz."

"Neden?"

"Çünkü bu çok gizli.Sana açıklama yaparsam Carabbe ve Ortaklarını riske atmış olurum.Ve bunu yapamam,yapamam.Ticari çıkarlarım her zaman önde gelir."

"Peki insanların amcanın ticari yeteneklerinin yetersiz olduğunu düşünmelerine izin mi vereceksin?Çünkü Crabbe ve Ortaklarını ele geçirmek için evlendiğin den şüphelenilirse, amcanın beceriksiz olduğu düşünülecektir.Yönetim kurulu ve diğer herkes bundan amcana güvenmediğin sonucunu çıkarır."

"Amcamı incitecek bir şeyin olmasına izin vermeyeceğim."

"Ama onu inciteceksin.Evlilik planlarını ona anlattın mı?"

Penelope bunu nasıl yapabiliirdi.Bunun gerçek nedenlerini Stefano'ya bile anlatamıyordu.

"Hayır,henüz anlatmadım."

"Bir sonra ki yönetim kurulu toplantısına girip yönetimi devraldığını söylemenin onu ne kadar küçük düşüreceğini düşünmedin mi?"

Penelope bunların hiç birini düşünmemişti çünkü bir strateji belirlemeden seçim yapmak zorunda kalmıştı. "Ne yapmamı önerirsin?"

"Cornell'den dolayı kaybedecek zamanımız yok ama önümüzde ki birkaç haftayı yıldırım aşkı yaşıyormuş gibi geçirebiliriz.Bırak insanlar birbirimize delice aşık olduğumuzu düşünsünler."

"Bu gerekli mi?"

"Düşündüğüm sadece Loren değil.Düşünmem gereken bir de babam var.Babam ancak birbirimize aşık olduğumuza inanırsa evliliğimize onay verir.Özel dedektifimin söylediğine göre birkaç hafta sonra doğum gününmüş.Bu Las vegas yada Reno'ya gidip yıldırım nikahı kıydırmamız için mükemmel bir fırsat.Dedikodular yol açacak ama senin amaçların konusunda şüphe yaratmayacak."

Bu da genç kadına mantıklı gelmişti.Eğer Loren incinmeyecek ve Stefano'nun babası da tatmin olacaksa kabul edebilirdi. "Tamam.Bütün şartlarını kabul ediyorum.Başka?"

"Evliliğin süresini konuşsak iyi olacak."

"Fazla uzun sürmesi gerekmez."

"Evet gerekiyor."

"Stefano..."

"Eğer evlenip birkaç ay sonra boşanırsak ikimiz de aptal durumuna düşeriz.Bu ikimizin kariyeri için de hiç iyi olmaz.Evliliğimizin bir süre devam etmemesi için her hangi bir sebep var mı?"

"Ya başkalarıyla karşılaşsak?"

"Bu mümkün mü?" diye sordu Stefano sert bir tonda.

Penelope yalan söylemek için kendini zorladı. " Yarın da biriyle karşılaşabilirim."

"O halde sana benimle evlenmeyi unutmanı ve o kişi gelene kadar beklemeni öneririm."

"Lanet olsun Stefano.Seninle yada bir başkasıyla evlenmeyi düşünmediğimi iyi biliyorsun.Eğer başıma beklenmedik bir olay gelmeseydi evlenmeyi asla düşünmezdim."

"Gururmu okşuyorsun hayatım" diye mırıldandı Stefano.

"Özür dilerim Stefano.Kaba davrandım.Pekala tüm şartlarını kabul ediyorum.Şimdi sana bir sorum var.Her zaman mı beraber yaşamak zorundayız?"

"Bu mümkün.Ama bu konuda biraz esnek davranabiliriz."

"Şimdi de benim bir şartım var" dedi Penelope.

"Neymiş o?"

Genç kadın kararlı bir şekilde gözlüğünü düzeltti. "Evliliğimizin tamamen benim kontrolüm

altında olacağını açıkça anlaşılmasını istiyorum.Kararları ben vereceğim.Nerede,ne zaman ve ne yapacağımızı ben seçeceğim."

"Peki benim rolüm ne?"

Penelope şeytanca gülümsedi. "Emirlere uymak zorundasın."

"Tek şartın bu mu? İsteddiğin yalnızca bu mu?Sadece bu mu?"

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 20, 2007, 11:50:54 ÖÖ

"Evet"

"O halde istediğini alacaksın." Stefano masanın üzerinden ona doğru eğilerek öptü ve anlaşmayı mühürledi. " Şartını yerine getireceğim." (ACABA?)

Stefano taksiye binerken bunun sona ermesi gerektiğini düşünüyordu.Penelope ile gerçek bir ilişki düşünemezdi.Kate Bannet ile yaşadıklarından sonra ilişkiye ve bağlılığa tövbe etmişti.Tabiki her zaman değil.Aptal bir adam değildi.Bir gün doğru kadınla tanışacak ve bağlanacaktı.Ama şimdi değil,Penelope ile değil.

O öğleden sonra oynadığı oynamaya deva etmesi felaketle sonuçlanırdı.Ya Penelope ile ilgilenmeye başlarsa? Penelope onunla ilgilenmeye başlarsa? Birinden biri mutlaka incinecekti.Stefano bununla başa çıkabilirdi.Ya Penelope? Oh genç kadın ilişkilerinin yürümemesine dair mantıklı sebepler bulabilirdi. Ama derinlerde bir yerlerde mantığın yer bulamadığı bir yerde iz bırakır ve Penelope değişirdi. Ama bu olumlu bir değişim olabilir miydi? Hayır Stefano'nun biraz akli varsa bu ortaklığın mümkün olduğunca duygusuz ve acısız olmasını sağlayacaktı.Genç kadına bu ortaklığın sadece bir iş anlaşması olduğunu hatırlatacaktı.Bu şekilde ikisi de güvende olacaktı.Bu şekilde hiçbir zarar ve kandırmaca olmayacaktı.

Penelope taksiden inerken bunun sona ermesi gerektiğini düşünüyordu.Stefano ile gerçek bir ilişki istemiyordu.Elbette doğru erkek gelecekti ama bu Stefano Salvatore değildi. Bir gün doğru adamla tanışacak ve bağlanacaktı.Ama şimdi değil,Stefano ile değil.

O öğleden sonra oynadığı oynamaya deva etmesi felaketle sonuçlanırdı.Ya Stefaonu ile ilgilenmeye başlarsa? Stefano onunla ilgilenmeye başlarsa? Birinden biri mutlaka incinecekti. Hayır Penelope'nin biraz akli varsa bu ortaklığın mümkün olduğunca duygusuz ve acısız olmasını sağlayacaktı.Stefano'ya bu ortaklığın sadece bir iş anlaşması olduğunu hatırlatacaktı.Bu şekilde ikisi de güvende olacaktı.Bu şekilde hiçbir zarar ve kandırmaca olmayacaktı.

Stefano telefonla konuşurken karşı pencereye bakıyordu. "Problem nedir anlamıyorum.Romantik bir ilişki konusunda anlaşmıştık."

Penelope derin bir nefes aldı. "Romantik bir ilişki de insanlar birbirine çiçek yada çikolata gönderirler.Düzenli olarak yemeğe çıkarlar.Ama senin bana gönderdiğin şey..."

Stefano gülümsedi. "Anladım kadarıyla kutuyu açtığında yanında birileri vardı değil mi?"

"Evet birileri vardı." Genç kadın dişlerini sıktı. " Hediye geldiğinde odamda üç ayrı şirketten üç ayrı genel müdür oturuyordu.Kutunun içinde bana çikolata gönderdiğini sandım.Paketi açmanın insanlara romantik bir ilişki yaşadığımızı göndermenin en iyi yolu olduğunu düşündüm.Hediyeyi açtığımda nasıl bir tepkiye karşılaştığımdan haberin var mı?"

"En azından ben nasıl bir tepki verirdim biliyorum.Peki ziyaretçilerin ne yaptılar?"

"Onların ne yaptıklarını boşver! Yalnız şunu söyleyeyim tam senin istediğin tepkiyi aldım.Çok ateşli bir ilişki yaşadığımızdan hiç kimsenin şüphesi kalmadı."

"Harika"

"Harika değil.İlişkimizin benim kontrolüm altında olacağını unuttun mu?"

"Galiba unuttum."

Penelope çileden çıkmıştı. "Unutmakta ne demek? Tek şartım buydu."

"Evliliğimiz senin kontrolünde olacaktı.Henüz evlendiğimizi sanmıyorum."

"Stefano olduğun yerde kal.Ben gelene kadar sakın kımıldama" dedi genç kadın ve telefonu yüzüne kapattı.

Stefano kendi kendine gülümsedi.Belli ki müstakbel karısı bir hayli öfkelenmişti.Onun bu yanını görmek için sabırsızlanıyordu ve bunun için fazla beklemesi gerekmiyordu.Onun emrine itaat etmeden yerinden kalktı,ofisinden çıktı ve asansöre doğru yürümeye başladı.Yarı yolda caddeden gelen acı bir fren sesi duydu.Gelen Penelope olmalıydı.Ve evet oydu.

"Stefano Salvatore sana yerinden kıpırdamamanı söylemişim" Stefano genç kadını görmeden sesini duymuştu.

"Merhaba Penelope"

Stefano içini çekti.Bu hiç de iyiye işaret değildi.Penelope ondan başka bir tek kişiyi yayılım ateşine tutmuş olabilirdi.Stefano asansöre ulaştığında genç kadını Marco'nun ceketine yapışmış bir halde buldu.Koridorun diğer ucunda Hana Penelope'nin üstüne doğru gidiyordu.Artık bu çarpışma kaçınılmazdı.

"Bana neden o iç çamaşırlarını gönderdiğini hemen açıklamamı istiyorum.Aklında ne vardı?" Oraya ilk ulaşan Hana oldu.Genç kadın olduğunca kibar bir şekilde Penelope'nin elini kocasının kolundan çekti ve ceketini düzeltti. "Evet ne yapmaya çalıştığını açıkla Marco" dedi gülümseyerek. "Bende kocamın karısından başka bir kadına neden samimi hediyeler gönderdiğini merak ediyorum."

Penelope hayretle donakaldı. "Marc.Sen Marco'musun?"

"Korkarım öyle.Ağabeyim orda." Parmağıyla Stefano'yu işaret etti. "Şu yüzünde öfkeli ifade olan adam."

Penelope gerçekten ürkmüştü. "Oh!"

"Onunla ben ilgilenirim" dedi Stefano ve müstakbel karısını kapıldığı gibi odasına götürdü.

"Bunun mantıklı bir açıklaması var" dedi genç kadın yalvaran bir sesle.

"Mantıklı bir açıklama mı? Bunu söylemen beni hiç şaşırtmadı.Ama bu durumda mantık işe yaramıyor.Marco'yu ben sandın."

"Şey evet"

"Ve bunu ikinci kez yaptın" diye gürlledi Stefano.

"Sanki bunu kasten yapmışım gibi konuşuyorsun.Unuttuysan sana hatırlatayım.İkiniz birbirinize çok benziyorsunuz.Farkı ayırt etmek zor."

"Eğer bizi karıştırmaya devam edersen insanları çılgınca aşık olduğumuza inandırmaya zorlanacağız."

"Belki de size birer isim künyesi takmamız gerek."

"Sen espri yaptığını mı sanıyorsun?"

"Buraya seninle hediyen hakkında konuşmaya geldim ve bundan caymaya da niyetim yok.Ama az önce ki olay için özrü dilerim.Seni gerçekten Marco ile karıştırdım."

"Daha öncede söylediğim gibi buna devam edersen insanlar ciddi olduğumuza inanmayacaklar."

"Bir önerin var mı?"

"Evet bir tane var" dedi Stefano ve genç kadının üzerine yürümeye başladı.Sonra önünde durarak gözlüklerini çıkardı ve kanepeye fırlattı. "İkimizi ayırt etmen için sana isim künyesinden daha etkili bir yol bulmanı tavsiye ederim.Mesela buna ne dersin?"

Stefano onu esnesinden tutarak kendine çekti ve dudaklarını dudaklarına bastırdı.İşte beklediği kıvılcım buydu.Ve bu kıvılcımdan o beklenen patlama doğdu.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 21, 2007, 12:20:37 ÖS

YEDİNCİ BÖLÜM

Srefano Penopenin yüzünü avuçlarının içine alarak dudaklarını büyük bir aklıkla öpmeye başladı ve genç kadın da zevkle inleyerek onu ne kadar arzuladığını belli ediyordu.Dudakları defalarca birleşip ayrıldı.Birbirlerinin kolları arasında adete erimişlerdi.Penelope kollarını erkeğin beline sarıldı.Etine batan parmakları Stefano'yu daha da cesaretlendiriyordu.Onu da beraberinde çekerek sırtını ofisin kapısına yasladı.Elleri genö kadının göğüslerinde ve biçimli kalçalarında dolaşıyordu.Ama bu kadarı yeterli değildi.Bacağını onun baldırlarının arasına sokarak eteğini yukarı kaldırdı ve boynunu öpmeye başladı.Ceketini çıkardı ve kanepeye

fırlattı.Zevkle inleyen Penelope o tutkulu haliyle çok güzel görünüyordu.

"Bana neler hissettiğini söyle Nellie.Neler düşündüğünü söyle."

"Daha önce yanılmış olduğumu düşünüyorum.Çok çekicisin.Hatta büyüleyicisin."

"Hayır hayatım.Asıl sen beni büyülüyorsun.Gözlerine ilk baktığım anda büyülenmişim."

Penelope ona hayretle baktı.Stefano onu büyüleyici mi buluyordu?Daha önce kimse onu böyle tanımlamamıştı.Tabi ki kimse onu Stefano'nun öptüğü gibi öpmemişti de...Bu mantığa meydan okuyan bir öpüşmeydi. "Lütfen Stefano..." diye yalvardı Penelope onu saçlarından tutarak.

"Son bir öpücük daha."

"Eğer son olacağını sanıyorsan kendini aldatıyorsun" dedi Stefano ve onun alt dudağını dişlerinin arasına aldı.Bu ikisinin de kazanamayacağı bir savaştı.Penelope bu kadarının ona yetmeyeceğini fark ettiğinde başının büyük belada olduğunu anladı.Bu onları tek bir yere götürürdü ve genç kadın buna henüz hazır değildi. "Stefano lütfen" diye fısıldadı. "Durmamız gerek."

Stefano isteksizce başını kaldırdı. "Kapı kilitli,kimse içeri giremez."

"İstediğim şey bu değil."

"Korkarım istediğimiz bu sevgilim."

"Tamam.O halde bunu istememeliyiz."

Stefano geri çekilerek genç kadının kırışmış elbisesini düzeltti. "Umarım bu ufak egzersiz başarılı olmuştur ve artık beni ikiz kardeşimden ayırırsın."

Penelope dilini kabaran dudaklarında gezdirdi.Hala Stefano'nun tadını alabiliyordu.Bu böyle devam edemezdi.Onun kendisini bu şekilde etkilemesine izin veremezdi. "Bu sadece bir başlangıç".

"Beni sadece kardeşimden ayırt etmek için mi öptüğünü o şekilde öptün? Nedense ben buna inanmıyorum.Senin bundan fazlasını istediğini seziyorum.Ve ben bundan fazlasını istediğimi biliyorum.Dürüst ol Nellie.Sence aylarca birlikte yaşayıp bundan daha fazla ileri gitmeyeceğimize inanabiliyor musun?"

"Yani kaçınılmaz olduğu için mi sevişecegiz."

"Hayır ikimizin istediği de bu olduğu için sevişmeliyiz."

Penelope onun kollarından çekilmek ve mantıklı davranmak istiyordu. "Seninle sevişmek istediğimi söyledim.Öpüştük ve güzeldi.İşte hikayenin sonu...Sanırım onları yatağa götürmeden bir çok kadını öpme ihtiyacı duymuşsundur yanılıyor muyum?"

"Hayır yanılmıyorsun" dedi Stefano ve onu elinden tutarak kendine çekti.Vücutları tekrar arzuyla birleşti.İşte bu fiziksel bir çekim olmalıydı.Başka mantıklı bir açıklaması olamazdı bunun.Stefano'nun vücudunda olan bir şeyler Penelope'yi çekiyor,açıklayamadığı bir şekilde etkiliyordu.İçinde daha önce hiç tatmadığı bir özlem doğmuştu.Geri çekilmeye çalıştı ama kanepenin koluna çarparak dengesini kaybetti.Stefano onu düşmeden yakaladı ama kendisi kanepeye düştü ve genç kadını da üzerine çekti. "Kendini bana ver Nellie."

"Bunu yapamam."

Stefano ihtiras dolu yüzünü ondan çekmiyordu. "Kendini bana ver Nellie."

Penelope onu bildiği tek yolla susturdu.Yüzünü ellerinin arasına alarak dudaklarını dudaklarına bastırdı. "Bana sahip olunca ne yapacaksın?" diye sordu fısıltıyla.

"Seni seveceğim."

Bu sözlerin sıcaklığı karşısında genç kadının içi titredi.Büyük bir açlıkla onun dudaklarını buldu.Buluzünün düşmelerinin tek,tek açıldığını hissetti.Mantığın sesini dinlemeden,işini,sorumluluklarını ve mantığının sesini bir yana iterek kendini bu zevk seline bıraktı.Hayatında ilk kez kendini sadece duygularına verdi.Dilleri birleşirken hem kahkahalarla gülmek,hem ağlamak,hem çılgılık atmak hem de inlemek istiyordu.Yüreğinin derinliklerinde saklanan özlemi dışarı çıkarıyordu.Genç adamın elleri vücudunda dolaşıyordu.

"Stefano!"

"Evet sevgilim.Adımı söyle.Solu beni.Beni içine al.İçine girmek istiyorum ki bir daha beni kimseyle karıştırmayasın."

"Artık karıştırmama imkan yok.Bundan sonra olmaz."

"Bundan emin olmalıyım" dedi Stefano ve uzanarak genç kadının bacaklarını araladı.Sonra onu okşamaya başladı.

"Daha fazla dayanamayacağım" diye haykırdı Penelope ve başı erkeğin göğsüne düştü.

"Biliyorum sevgilim.Bende aynı şeyi hissediyorum." Stefano gözlerini yummuş nefes almaya çalışan Penelopenin çenesini tutarak kendisine bakmaya zorladı. "Şimdi bana evliliğimizin nasıl

tutkudan yoksun bir iş anlaşması olarak kalacağını söyle.Bundan nefret edebilirsin ama aramızda olacaklar kaçınılmaz.Bu kader ofisime girdiğin ve bana evlenme teklif ettiğin gün belirlenmişti.İstediyin kadar savaş hayatım.Kendini daha iyi hissetmeni sağlıyorsa savaş.Ama sonunda teslimiyet gelecek.Sonunda boyun eğeceksin.Ne mantığın ne de kararlılığın bunu değiştirmeyecek."

Penelope ona inanmak istemiyordu. "Yanılıyorsun.Duygularım bana hakim olamaz."

Stefano gülümsedi. "Kendine bunu söylemeye devam et Nellie.Belki işe yarar."

"Kendime hiçbir şey söylemem gerekmiyor.Esas anlaması gereken kişi sensin." Penelope o sırada gitmezse inkar ettiği duygulara yenilecekti.Stefano'nun üzerinden çekilerek ayağa kalktı.Üzerini giyerek eteğini düzeltti.Daha önce kendini böylesine kaybetmemiştir.Stefano bunu nasıl başarmıştı?Genç kadın omzunun üzerinden ona baktı. "Bu tartışma burada bitmiştir Bay Salvatore."

"Sadece ertelendi Bayan Wentworth." Stefano kanepede düzeldi ama o anda yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm ama galiba kanepemi kullanmamız bir hataydı."

"Neden?Sorun ne?"

Stefano ayağa kalkarak genç kadının eğilmiş gözlüğünü gösterdi. "Lanet olsun Üzgünüm Nellie.Gözlüğünü kanepenin üstüne attığımı unutmuşum."

"Önemli değil.En azından camları kırılmamış.Hem bana gelecekte nelerden sakınmam gerektiğini hatırlatacak." Penelope gözlüğünü alarak altın çerçevesini elinden geldiğince düzelterek taktı.

"Seni buraya getirecek kadar üzdüğüne göre şu hediye meselesini tartışalım."

Genç kadın bunu nasıl da unutmuştu? "İyi olur.Beni kızdıran hediye seçimin.Flört eden çiftler birbirine çiçek yada çikolata alırlar."

"Dürüst olmak gerekirse Nellie sana çikolata ve bir düzine gül göndermeyi düşündüm ama bana çok sıradan geldi.Bir an önce evlenmek istediğimiz için ipek ve danteli seçtim.Böylece hiç kimse ilişkimizin yapısından şüphelenmeyecekti."

"Bu konuda haklısın."

"Peki hediyeni açtığında ne oldu?"

"Karşımda üç ayrı şirketin genel müdürü oturuyordu.Gönderdiğin hediyeye o kadar şaşırmıştım ki kutuyu elimden düşürdüm.Otuz saniye boyunca ağızım açık bir şekilde oturduğum yerde kaldım.Sonra yerdekileri topladım.Daha doğrusu toplamayı denedim.Senin ipeğin ne kadar kaygan olduğundan haberin var mı?"

"Evet hayatım.İpeğin ne kadar kaygan olabileceğini biliyorum.Ama senin bilmemen beni üzüyor."

"Bugünden sonra ipek ve dantellerini kendine sakla.Anladın mı?Ben pamuklu kumaşları severim." Genç kadın derin bir nefes aldı.Daha fazla tartışmak istemiyordu. "Bundan sonra böyle rezilce hediyeler istemiyorum Stefano.Ofisimi sütyenler,killotlar ve jartiyerler doldurmadan da ateşli bir ilişki yaşadığımızı gösterebiliriz."

"Alışılmış hediyeler istiyorsun öyle mi? Tamam istediğin gibi olsun."

"Her şeyi hallettiğimize göre artık gidiyorum."

Stefano ona doğru bir adım atarak şeytanca gülümsedi. " Bu konuşmayı daha sonra bitireceğiz.Ve o zaman ofis ortamında olmayacağız.Sana haklı olduğumu ispatlayana kadar bizi kimsenin rahatsız edemeyeceği özel bir yerde olacağız."

Penelope çenesini yukarı kaldırdı. "Bunu sabırsızlıkla bekliyorum" dedi alaycı bir tavırla.Orada daha fazla kalırsa savaşı kaybedecekti.Arkasını döndü ve başını dik tutarak asansöre doğru yürüdü.Düğüme bastı.Bir yandan da ceketinde ki lırıksıklıkları düzeltmeye çalışıyordu ama başarılı olduğu söylenemezdi.Öfkeyle yeniden düğüme bastı.Bu asansör neden gelmiyordu? "Neden gitmek için bu kadar sabırsızlanıyorsun?"

Penelope dönüp Stefano'ya baktı. "Yeniden başlama.Sanırım bir gün için benimle yeteri kadar uğraştın."

"Pardon?"

"Ohh sakın bana öyle masum,masum bakma.Belli ki bana bir dokunuşunla her şeyi yaptırabileceğini sanıyorsun.Ama yanılıyorsun bunu sana bir şekilde kanıtlayacağım."

Genç kadın ona doğru yaklaştı ve ceketinden tutarak başını kendine doğru eğdi.Onun ne olduğunu anlamasına fırsat vermeden dudaklarını dudaklarına tüm gücüyle bastırdı.Sonra onu bıraktı ve geri çekildi. "İşte gördün mü.Hiç bir şey yok.Zerre kadar zevk hissetmedim."

"Bunu duyduğuma sevindim" dedi arkasından gelen ses. "Eğе müstakbel karım kardeşimi

öperken beni öptüğünden daha fazla zevk alsa buna üzülürdüm.”

“Oh hayır...yine mi?” Penelope omzunun üzerinden arkasına baktığında titredi.Stefano hiç de mutlu görünmüyordu.Yine bir münakaşaya gireceklerini biliyordu genç kadın ve bu kez sonuçların çok farklı olacağı kesindi.Neyse ki o sırada asansör geldi ve kapıları açıldı.Penelope hemen asansöre bindi ve lobinin düğmesine bastı. “Söyleyecek bir tek şeyim var Stefano Salvatore” dedi kapılar kapanırken. “Tanrıya şükürler olsun ki üzüz değilmişsiniz” ve kapılar kapandı.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 21, 2007, 02:46:32 ÖS

O günün sonun da Penelope'nin hediyesi Stefano'ya ulaştı.

“Açmayacak mısın?” diye sordu Marco kardeşine.

Stefano kuşku dolu gözlerle pakete baktı. “Doğrusu korkuyorum.”

“Sence bunu senin ona gönderdiğin hediye nin intikamını almak için mi gönderdi?”

“Bundan eminim.”

“Hadi aç da ne kadar kötü olduğunu görelim” dedi Marco gülümseyerek.

Stefano kutuyu eline aldı.Bakalım tatlı nişanlısı ona ne göndermişti?Paket kağıdını açtı.İçinden yarım düzine ayrı ayrı paketlere sarılmış ufak paketler çıktı.Bunlardan birini açtı.İçinden masa için piringten bir masa plaketi çıktı.

Marco kahkahalarla gülmeye başladı. “Evet iyi bir çözüm yolu.Ama Penelope bunun işe yaramasını istiyorsa boynuna asman gerekir.”

“Bu iyice komik olmaya başladı.İkimizi birbirimizle karıştırmaya devam ederse insanları birbirimize aşık olduğumuza nasıl ikna edeceğim?Gülmeyi kes.Seni ben sanıp öptü.Bu hiç komik değil.”

Marco içini çekti. “Çok kısa bir öpücüktü.Hem bunu kendisi de söyledi hoşuna gitmemiş.Daha kötüsü de olabilirdi.Ya hoşuna gitseydi?”

“Sanırım Hanna'nın bu konuda söyleyecekleri vardır.”

“Oh hem de neler söyledi.Şimdi bile söylediklerini tekrar etmeye utanıyorum.” Marco kutunun içine baktı. “Penelope başka neler göndermiş?”

Stefano ikinci paketi açtığında içinden üzerinde ismi yazılı altın bir yüzük çıktı.Öfkesi dinmiş yerini eğlence almıştı.Paketlerden sırayla kravat iğnesi,tükenmez kalem,bir evrak çantası ve bir de pantolon askısı çıktı.Hepsinin de üstünde büyük ve altın harflerle ismi yazılmıştı.Stefano kahkahalarla gülmeye başladı. “Belli ki Nellie'nin çok iyi bir espri anlayışı var” dedi. Bu onu çok sevindirmişti.Espri anlayışı olmayan bir kadınla dünyada yapamazdı.Bu gerçeği Kate Bennet ile nişanlı olduğu sırada anlamıştı.

“Bir hediye daha var” dedi Marco. “Ne olduğunu tahmin edebiliyor musun?”

“Hayır ama üstünde ismimin yazılı olduğuna bahse girerim.”

Stefano son paketi açtığında boxeri görünce kahkahalara boğuldu.Gülmekten gözlerinden yaşlar geliyordu.Boxerin arkasında büyük ve siyah harflerle ismi yazılıydı. “Yüzde yüz pamuk” dedi boxeri kardeşine gösterirken. “ Müstakbek karım pamuklu kumaştan hoşlanıyor.”

“Eminim ondan intikam almayı planlıyorsun.”

“Evet buna emin olabilirsin.Ama bir sonra ki hediyeyle değil.Ona alışılmış hediyeler göndereceğime söz verdim ve sözümü tutacağım ”dedi Stefano.Pratik,mantıklı,aklı başında Penelope'nin buna nasıl tepki vereceğini çok merak ediyordu.

Stefano'nun hediyesi ertesi sabah Penelope'nin eline geçti.Genç kadın kutunun içine baktığında müstakbel eşinin armağanına aşık oldu.Bu gerçekten çok pratik,mantıklı ve akli başında bir hediye ydi.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 21, 2007, 04:50:14 ÖS

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Stefano Müstakbel karısının ofisine yıldırım hızıyla daldığında onu başında beyaz önlüklü bir adamla kanepede yatarken buldu. "Tanrı aşkına burada neler oluyor?"

"O iyi" dedi adam asabi bir tavırla. "Sadece bayıldı.Arada sırada olur."

"Nellie?" Stefano yüzünde endişeli bir ifade ile kanepeye doğru yürüdü. "Hayatım,ne oldu sana böyle?Neden bayıldın?"

Fakat daha kanepeye ulaşmadan karşısına beyaz bir yün yumağı çıktı ve ona tısladı.O sırada Penelope sıçrayarak doğruldu. " Dikkat et.Onurun üstüne basma."

"Onur mu?"

"Gönderdiğin kedi yavrusu.Ona onur adını verdim." Genç kadın tatlı,tatlı gülümsedi. "Onu bana kimin verdiği düşününce çok uygun bir isim değil mi?"

Stefano Penelope'nin ne demek istediğini anlayınca kontrolünü sağlamak için gözlerini yumdu.Onur...Genç kadın bu seçimim ona neler ifade ettiğini biliyor muydu acaba? Stefano hiçbir cevap veremedi.Kelimeler boğazında düğümlenmişti.Kendisini toparlamak için biraz kedi yavrusuyla ilgilendi.Ve kedi yavrusu mırıldanarak onu ödüllendirdi.Bu Penelope'nin kakhaha atmasına neden oldu.

" Hediye mi beğendin mi?" diye sorabildi Stefano en sonunda.

Genç kadının yüzü aydınlandı. "Bana daha güzel bir hediye veremezdin.Çok teşekkür ederim."

"Benim için zevkti.Ama karşılığında bana gönderdiğin hediye tartışmadan önce bana neler olduğunu anlat.Neden bayıldın?"

"Tabanca yüzünden."

"Tabanca mı?"

"Daniel kulağımı delerken tabancanın o kadar korkunç bir ses çıkaracağını bilmiyordum." Stefano şaşırmişti. "Kulağımı mı deldiriyorsun?"

"Sadece birini.Böylece birbirimize uyum sağlayacağız." Genç kadın kaşlarını çattı. "Herhalde bunu sadece senden bekleyeceğimi sanmadın."

"Dulaklarının delik olduğunu sanmıştım."

"Buna hiç gerek olduğunu düşünmemiştim.Senin tek kulağınızı deldirmene karar verene kadar." Cesurca gülümseyerek kulak memesini gösterdi. "Artık acımıyor bak.Senden ne haber."

"Bende bunun için gelmişim." Stefano Daniele döndü. "Bize biraz müsaade edebilir misin? Daha fazla ileri gitmeden önce nişanlımla bu konuda biraz konuşmak istiyorum."

"Elbette" dedi teknisyen ve odadan çıktı.

Yalnız kaldıklarında Stefano Penelope'ye döndü. "Neden kulağınızı deldirmemi istedin? Beni ikiz kardeşimden ayırt edebilmek için mi?"

"Hayır.Bununla bir ilgisi yok."

"O halde sana bir itirafta bulunacağım.Buraya geldiğimde sana çok öfkeliydim."

"Bunun nedenini anlayamadım.Sana o hediye seni Marco ile ayırt etmek için mi gönderdiğimi sandın?"

"Evet" Stefano onun yüzünü elleri arasına alarak kulağında ki küpeye baktı. "Özür dilerim hayatım.Meğer çok tatlı ve romantik bir şey yapmışsın."

"Bana hakaret etme.Öyle bir şey yapmadım."

"Onun için mi yarım kalp şeklinde bir küpe takıyorsun?Çok mantıklı olduğun için mi?"

"Kesinlikle"

"Kulağınızı deldirirsen bende yarım kalp şeklinde bir küpe takacağım öyle mi?"

Genç kadının yüzünde şüpheli bir ifade belirdi. "Bu hoşuna gitmedi.Korkunç bir fikir olduğunu düşündün öyle değil mi?"

"Hayır.Bence çok parlak bir fikir." Stefano onu kendine çekti. "Bundan ne kadar hoşlandığımı sana anlatır anlatmaz Daniel'i içeri çağırıp kulağınızı deldireceğim." Ve sonra onu dudaklarından öptü.Penelope kendini bütün ihtirasıyla açtı.Tepkisinin yoğunluğu Stefano'yu hayran bırakmıştı.Daha önce hiçbir kadında bu kadar tatlı bir cömertlik hissetmemişti.Onu kollarına her alışında aklından tek bir şey geçiyordu.Ona sahip olmak.

Penelope erkeğin alt dudağını emerken zevkle inledi.Sonra elleriyle gömleğinin düğmelerini aramaya başladı.Stefano onun ne yaptığının farkında olup olmadığını merak ediyordu.Çünkü genç kadın son defasında ne yaptığının farkında değil gibiydi.Düğmelerini açtıktan sonra kravatını çıkarıp yere attı.

"Sevgilim"

"Bu çok güzel öyle değil mi?" diye sordu Penelope.

"Harika.Ama şu teknisyen bizi dışarıda bekliyor.Bunun sonunu getirmeyi ne kadar istesem de

yine yanlış zaman ve yer seçtik."

Penelope geri çekildiğinde Stefano'nun kıyafetinin haline hayretle baktı. "Bunu ben mi yaptım?"

"Evet"

"Oh.Sanırım artık bir şey yaparken ne yaptığıma daha fazla dikkat etmeliyim.O zaman seni soymak daha zevkli olacak."

"Sane bu dediğini hatırlatacağım" dedi Stefano.Gömleğinin düğmelerini ilikledikten ve kravatını taktıktan sonra Daniel'e seslendi. "Biz hazırız."

Tüm prosedür sadece beş dakika sürdü.Daniel gittiğinde Penelope Stefano'nun etrafında dönerek kulağında ki küpeye hayranlıkla baktı.

Stefano genç kadının burnunun ucunu öptü. "Bu çok mantıklı hediyen için sana teşekkür etmiş miydim hayatım?Gerçekten çok tatlısın."

"Bir şey değil.Ben de onur için tekrar teşekkür ederim."

"Karşılıklı minnettarlığımızı ifade etmek için bundan daha iyi bir yer ve zaman düşünemiyorum." Stefano gülümseyerek kanepeye baktı. "Ya sen?"

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 22, 2007, 11:55:50 ÖÖ

"Hayır bunu kesinlikle yasaklıyorum.Biz balodayken kedin kesinlikle burada kalacak." Stefano saatine baktı. "Bu gecenin sahiplerinden biri olarak aşağı inmem için on beş dakikam var.Baloya geç kalıp ailemi rezil etmeyi göze alamam."

Rezil etmek mi? Oh hayır bu asla olamazdı.Penelope son kez daha şansını denedi. "Ama o sepeti onu yanımda taşımak için aldığını sanmıştım."

"Ben onu evde ve benim ofisime getirirken taşımak için aldım ki bunu zaten yapıyorsun.Evi de kedi malzemeleriyle doldurdun zaten."

"Bu bir eleştiriydi?" Penelope ellerini beline koydu. " Şunu bilmelisin ki bütün hediyelerine hayran olmama rağmen Onur benim için çok özel.Bu güne kadar hiç evcil hayvanım olmamıştı."

"Bu bana bir şey hatırlatıyor" Stefano birden asansörün düğmesine basarak durdurdu. "Artık kabul etmenin zamanı gelmedi mi? Bana gönderdiğin hediyelerin yada benim sana gönderdiğim hediyelere gösterdiğin tepkilerin kesinlikle mantıkla ilgisi yok.Kabul et.Tamamen duygusal kararlar ve duygusal tepkilerdi."

Genç kadın Stefano'nun ona armağan ettiği zarif ve kadınsı gözlüğünü düzeltti.Stefano ona bu gözlüklerden bir düzine göndermişti.Ve şöyle bir not ilave etmişti. " Bir daha ki sefere gözlüğünü kırabileceğimiz ihtimaline karşın yedeklerini de gönderiyorum."

Penelope ona meydan okurcasına baktı. "Hediyelerin hepsinin incelikli olduğunu kabul ediyorum.Ayrıca bunlara verilen tek mantıklı teklifin de aşırı minnettarlık olduğunu kabul ediyorum."

"Aşırı minnettarlık...? Yani böyle mi?" Stefano onu ensesinden tutup kollarının arasına çekti.Genç kadında büyük bir istekle onun kollarına sokuldu.Stefano ona her dokunduğunda mantıklı hareket etmesi ve düşünebilmesi daha da zorlaşıyordu.Bir şeyler mırıldandı ve sonra telaşla onu soymaya başladı.Tabi yine bunun farkında değildi.Sonunda gözlerini açtı ve şaşkın bir ifadeyle geri çekildi. "Bunu yine yaptım öyle değil mi?"

"Evet" Stefano onun saçlarını düzeltti. "Ama sanırım bende intikamımı aldım.Darmadağın olmuşsun."

"Bu artık sona ermeli Stefano."

Stefano erkeksi bir cazibeyle gülümsedi. "Bunun nedenini anlamıyorum.Senin beni soymandan hoşlandığımı kadar seni dağıtmakta hoşuma gidiyor."

Penelope ona arkasını döndü ve asansörü çalıştırdı.Stefano ona dokunduğunda duyduğu heyecan genç kadını telaşlandırıyordu.İşin içine duygular girmek üzereydi ve bu asla olmamalıydı.Stefano ile ilişkisi sadece iş temelinde olmalıydı.Bundan fazlası büyük hata olurdu.Duygularını işe karıştırdı mı çok korkunç hatalar yapmaya meyilliydi ve şu anda buna izin veremezdi.

Asansörün kapıları Salvatore's binasının ikinci katında balo salonunda açıldı. "Bu arada senin için bir armağanım daha var" dedi Penelope.

"Nerde?"

"Aşağıda lobide.Şimdi mi görmek istersin yoksa daha sonra mı?"

"Sanırım birkaç dakikamız daha var."

Lobiye indiklerinde insanlar bolu için toplanmaya başlamışlardı.Penelope ve Stefano'ya gösterdikleri tepki birkaç hafta önce yardım balosunda gösterdikleri tepkiden daha farklıydı.Herkes onları neşeli ve saygı dolu bakışlarla selamlıyordu. "Bronz heykeli gerçekten çok beğendim" dedi davetlilerden biri Stefano'nun elini sıkarak. "Tam bir güç sembolü."

"Haykel mi?" diye fısıldadı Stefano genç kadının kulağına fısıldayarak.

"Şimdi göreceksin."

Genç kadın onu lobide duran heykele doğru götürdü.Stefano onu fark eder etmez birkaç adım ötesinde durdu.O kadar uzun zaman sessiz durdu ki Penelope seçiminde korkunç bir hata yapmış olabileceğini düşündü.

"Bu Don Kişot" dedi asabi bir tavırla.Luc ile uzun,uzun düşündükten sonra heykeli Salvatore's binasının lobsine koymaya karar vermişlerdi.Heykel binaya girenleri selamlayan sessiz ve soylu biri gibi duruyordu.

Stefano'nun yanağında adaleler atmaya başlamıştı. "Bu...bu ne anlama geliyor?"

Penelope onun koluna girdi.Stefano'nun onu itmediğini hatta elini tuttuğunu görünce rahatladı. "Don Kişot benim için her zaman mücadelenin sembolü olmuştur.Sende kazanmanın mümkün olmadığını bildiğin halde ezici güçlerle mücadele ediyorsun.Hala savaşıma devam ediyorsun,çünkü yapılacak en doğru şey bu.Verilecek en onurlu karar."

"Onur mu?" diye fısıldadı Stefano.

"Neden bu kelimeyi her söylediğimde bu kadar şaşırıyorsun?Onur,senin kişiliğinin en önemli özelliklerinden biri." Genç kadın başını onun omzuna yasladı.Acaba Stefano ne kadar yüce gönüllü ,cömert ve dürüst olduğunun farkında mıydı?İş dünyasında onun ship olduğu niteliklere sahip birini bulmak çok zordu. "Don Kişot'u seçtim çünkü bana alabileceğimiz her yardımı kullanabileceğimizi hatırlatıyor.Ondan bize yardımcı olmasını isteyelim mi?"

"Nellie" diye mırıldandı Stefano.Söyleyecek hiçbir şey bulamıyordu.Son derece duygulanmıştı. "Şöhretinizi karalamaya kararlısınız Bayan Wentworth" dedi arkalarında ki Cornell.O anın güzelliğini saniyede bozmuştu. "Ne kadar yazık."

Penelope birdenbire gerilen Stefano'nun kolunu hafifçe sıktı. "Oyuna gelme" dedi. Sonra Cornell'e döndü. "Şöhretimi nasıl lekeliyormuş Bay Cornell."

"Aradan çekilip Salvatorelerin kendi kendilerine yıkılmalarını izlemek varken onları savunuyorsun."

Genç kadın kahkaha attı. "Şansımı deniyorum.Ama kaybeden tarafın onlar olacağını hiç sanmam."

"Salvatore'nin eski nişanlısının tersine çok özel bir kadınsınız" dedi Cornel ve Stefano'ya döndü. "Kate yolundan çekilmeyi tercih etmişti öyle değil mi?"

"Senin yardımınla" dedi Stefano.

"Bunu inkar etmeyeceğim.Ama ona güvenemeyeceğimi anlamam fazla uzun sürmedi.Hem senin suçunu tüm dünyaya ilan etmem için amacıma hizmet etti ve benim için de önemli olan bu."

"Bir daha ki sefere kadınımanı insanların önünde aşağılama."

Cornell alaycı bir şekilde gülerken Penelope'ye döndü. "Nişanlandığınızı söylemiştiniz Bayan Wentworth,ama henüz resmi bir şey duymadım.Bir problem yok öyle değil mi?Yoksa Janus Şirketini satmak konusunda fikrinizi mi değiştirdiniz?"

"Henüz nişanımızı ilan etmedik.Bunu duyan ilk kişi olmak sizi sevindirmede mi?"

"Ama parmağınızda yüzük de göremiyorum."

"Bir hafta sonu doğum günü" dedi Stefano. "Yüzüğünü o zaman alacak."

Cornell pis pis sırıttı. "Size ne kadar cömert ve affedici olduğumu göstermek için hediyenizi şimdiden aldım.Nişanınızı ilan eder etmez elinize ulaşmasını sağlayacağım."

Penelope geri çekildi. "Hiç zahmet etme.Senden gelecek hediyeye ihtiyacımız yok."

"Bundan şüphem yok.Ama isterseniz de,istemeseniz de hediyeyi size vermeye kararlıyım.Size olmasa da bu bana büyük zevk verecek" dedi Cornell ve arkasını dönerek salona doğru yürüdü.

Stefano yumruklarını sıktı. "Sen birde bu adamla mı evlenecektin?"

"Bunu bana hiç hatırlatma.Şansım varmış ki doğru kararı verdim."

"Yani şansın varmış ki ben araya girip seni kurtardım.Tabii sadece ticari hesaplardan ötürü."

Penelope kahkaha attı. "Ben de her öpüştüğümüzde seni soymamdan zevk aldığın için bunu yaptığını sanmıştım."

Stefano ona sarılarak salona doğru yürüdü. "O da var hayatım.O da var."

"Heykeli beğendin mi*"

"Bayıldım" dedi Stefano ve onu büyük bir tutkuyla öptü.Sonra duygu yüklü nazarla ona baktı. "Benim için tahmin edebileceğinden daha anlamlı bir hediye.Bir gün sana olan borcumu ödemenin bir yolunu bulacağım."

"Ben istemiyorum.Bunu karşılık beklediğim için yapmadım."

Stefano'nun siyah gözlerinde anlaşılmasız sırlar saklıydı. "Bunu neden yaptığını senden bile iyi biliyorum.Çok yüce gönüllüsün.Ve hayatım,borcumu senin bana verdiğin şeyin aynısını vererek ödeyeceğim."

Ve bu esrareniz sözlerden sonra balo salonuna girdiler.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 22, 2007, 12:32:58 ÖS

Stefano bir kez daha yıldırım hızıyla Penelope'nin şirketine girdi.Tam onun ofisine yaklaşmıştı ki yandaki odalardan birinden Loren çıktı.Stefano onu görmezden gelmek istese de bunu yapamadı.

"Merhaba" diye selamladı onu Loren gülümseyerek.Onu bir yerden tanıyor ama çıkaramıyormuş gibi bir hali vardı. "Daha önce tanışmış mıydık?"

"Stefano Salvatore" Genç adam ona elini uzattı.

Loren düşünceli bir tavırla kaşlarını çattı. "İsim hiç yabancı değil ama üzgünüm tanıyamadım."

"Ailemin bir ithalat ve ihracat şirketi var.Caddenin karşı yanında."

"Evet,evet şimdi hatırladım.Peki Stefano seni caddenin bu tarafına getiren şey nedir?Senin için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Buraya yeğeninizi görmeye geldim."

"Sanırım iş ile ilgili bir şey."

"Hayır özel bir konu." Stefano'nun kartlarını ortaya koymasının zamanı gelmişti. "Nellie ile bir süredir görüşüyoruz.Bundan size söz etmiştir."

"Nellie mi? Çok sevimli bir takma ad.Dürüst olmak gerekirse Stefano bana bahsettiğinden eminim ama sanırım konuya gereken önemi vermedim.İşlere aileden fazla önem verince böyle oluyor.Uzun zamandır mı görüşüyorsunuz?"

"Bir süredir.Yıldırım aşkı diyebilir siziz"

"Yıldırım aşkı mı?" Loren şaşkınlığını gizleyemedi. "Penelope mi?"

Stefano gülümsedi. "Sanırım buna kendisi de şaşırdı."

"Sana iyi şanslar Stefano.O fazlasıyla özel bir kadındır.Senin de bunun farkında olduğuna eminim."

"Fazlasıyla özel."

"O zaman seni fazla tutmayayım" dedi Loren ve dostça omzuna vurdu.

"Teşekkürler,müsadenizle." Stefano hiç beklemeden Penelope'nin ofisine girdi ve kapıyı çarparak kapadı.Genç kadının onu beklediği belli oluyordu.Dudaklarında hoşnut bir gülümseme vardı.

"Onu bana ver" diye gürledi Stefano.

"Neden bahsettiğini anlayamadım..."

Stefano pencerenin önüne giderek perdeleri açtı ama poster orada yoktu. "Onu ne yaptın?"

"Yırtıp attım."

"Tabi bundan eminim" Stefano odaya şöyle bir göz attığında kanepedeki yastıkların arkasında saklı posterini gördü. "Bingo."

"Hayır bekle!" Genç kadın onun önüne geçti. "O benim Stefano.Onu alamazsın."

"Evet alabilirim.O benim hediyem ve ben onu istiyorum."

"Hayır senin hediyen o değil.Senin hediyen dürbündü.Bu sadece..."

Stefano onu kenara iterek katlanmış posterini aldı. "Gönderdiğim iç çamaşırlarının intikamını böyle mi aldın yani?"

"Sadece bir şakaydı.Lütfen Stefano ver onu bana."

Stefano hiç duraksamadan posterini açtı.Tüm sinirleri gerilmişti.O mantıklı Penelope 'si

gönderdiği iç çamaşırlarıyla resim çektiymişti. Poposunu da kameraya dönmüştü. Uzun mükemmel bacaklarında ipek çoraplar ve jartiyer vardı. Hafifçe öne doğru eğilmişti. Sarı saçlarını elleriyle ensesinde toplamıştı. Yandan ise tek göğsünün ucu görünüyordu. Stefano nefes almakta güçlük çekiyordu. "Sana aldığım sütyen nerede?" Genç kadın posterin alt köşesini gösterdi. Dantel ve saten sütyen ayaklarının dibinde duruyordu. "Fotoğrafçı resmin sütyensiz daha güzel çıktığını söyledi."

"O adamı öldüreceğim."

"Kadını"

"Bana negatifleri aldığını söyle."

"Ben aptal değilim. Tabi ki aldım. Bu resmi sadece senin gönderdiğin hediyelerden intikam almak için çektim."

"Oh çok da iyi başardın. Ayrıca birde ayaklanmaya neden oldun."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Salvatore çalışanları senin pencerede ki posterine bakmak için az daha pencereden aşağı düşüyorlardı. Hatta içlerinden bir uyanık olanının ofisinde dürbün varmış dakikası on dolara kiraliyordu."

"Uyduruyorsun"

"Hayır çok ciddiylim."

"Ama...ben...kimse posterdekinin ben olduğumu anlayamaz ki. Yüzümü kollarımla sakladım."

"Herkes sen olduğunu biliyor. O kahrolası dürbünü sen gönderdin."

Genç kadın omuz silkti. "Evet dürbünü ben gönderdim. Bu neyi değiştirir ki?"

"Dürbün bir aile toplantısının tam ortasında geldi. Tam beş tane erkek kardeşim var. Onu ne yapmaları gerektiğini keşfetmeleri uzun sürmedi. Önümüzde ki birkaç gün boyunca Marco ile beni ayırt etmekte güçlük çekmeyeceksin. İçimizden gözü mor olan Marco."

"Oh hayır bunu yapamazsın."

"Yaptım bile. Senin bu zekice numarandan sonra hemen nişanımızı ilan etmemiz şart oldu. Seni korumanın tek yolu bu. Çünkü benim yanımda senin hakkında en ufak bir espri yapan yumruğu yiyecek. Parmağında ki yüzük dedikoduları büyük ölçüde engelleyecektir."

"Yani sadece benim hakkımda kötü konuştukları için insanları dövecek misin?"

"Sen bir insanın adının karalanmasının ne kadar kötü olduğunu bilemezsin. İnsanların arkandan fısıldamalarının ve sana bir pislik gibi bakmalarının nasıl bir şey olduğunu anlayamazsın. Ama ben biliyorum. Ve aynı şeyi sende yaşamaman için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Oh Stefano. Yalnızca müstehcen bir posterdi. Benim adımlı karalamaz ki."

"Anlamıyo musun? Zaten benimle evlenmekle yeterince kötü bir şöhretin olacak. Evliliğimizin başına dert açmasını istemiyorum. Seni bundan korumak için elimden geleni yapacağım. Şansın varsa evlendikten sonra yaptığın şeyin ayıbı bana mal edilir." Stefano acı acı gülümsedi.

"İnsanlar seni kötü yönde etkilediğini düşünürler. Haksız da sayılmazlar. Eğer başka biriyle olsaydın böyle çılgınca bir şey yapmazdın."

O sırada kapı çalındı. Ve Loren içeri girdi. "Rahatsız ediyor muyum?"

"Hayır" dedi Penelope ona sıcak bir şekilde gülümseyerek. "İçeri gir. Sizi tanıştırayım."

Loren Stefano'ya elini uzattı. "Merhaba" dedi dostça gülümseyerek. "Daha önce karşılaş mıydık?"

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Haziran 22, 2007, 06:04:47 ÖS

DOKUZUNCU BÖLÜM

Stefano hemen şaşkınlığını gizleyerek gülümsedi. " Ben Stefano Salvatore"

"Bu isim hiç yabancı değil ama nereden tanıdığımı çıkaramadım."

Stefano Penelope'ye baktığında yüzünde ki gergin ifadeyi gördü. "Caddenin karşısında ithalat ihracat şirketimiz var."

"Penelope'nin iş arkadaşı mısın?"

"Hayır, özel arkadaşayım."

Loren Penelope'ye döndü. "Penelope bu kadar gizli davranman çok ayıp"

"Çok ani oldu Loren amca. Belki bu hafta üçümüz bir yemeğe çıkarız. Böylece birbirinizi tanıyım"

olursunuz.”

“Harika bir fikir” dedi Loren ve bir dosya uzattı. “Cindy bunu aradığını söyledi.Nasıl olduda benim masama geldi bilemiyorum.Bir yanlışlık oldu herhalde.”

Stefano genç kadına derin bir merhamet duydu.Uzun zamandır üstünde ağır bir yük taşıdığı belliydi. “Dosyayı getirdiğin için teşekkürler” diye mırıldandı Penelope.

“Bir şey değil.” Loren Stefano’nun elini sıktı. “Tanıştığımızıza değdi.Şu yemeği dört gözle bekliyorum.”

Yaşlı adam dışarı çıkar çıkmaz Stefano Penelope’ye baktı. “ Bana anlatmak istediğin bir şey var mı hayatım? Az önce amcanla dışarıda karşılaşmıştık.Ama şimdi beni tanımadı.Bunun tek bir açıklaması olabilir.”

Penelope onun yüzüne bakamıyordu. “Öyle mi? Neymiş o?”

“Carabbe ve Ortaklarının çıkarlarını tehlikeye atacağı için bana anlatamayacağın mesele amcan Loren.Problemi nedir? Akıl hastalığı mı? Erken bunama mı?”

“Lütfen Stefano.”

“Evlenerek amcanı ve şirketini korumak istiyorsun.Ve bunu amcanın sağlık durumu ortaya çıkmadan yapmak istiyorsun.Doğru mu?”

“Buna cevap veremeyeceğimi biliyorsun.”

“Yoksa gerçekleri başkalarına anlatacağımdan mı korkuyorsun? Sonuçta ben Stefano Salvatore’yim.”

“Kes şunu.Şirketlerime karşı sorumluluklarım var.Sana Loren hakkında hiçbir şey anlatamam.Kimseye anlatamam.Bu duyulursa ne olur biliyor musun? Sözleşmelerimiz iptal edilir.Yeni anlaşmalar yapamayız.Şirketlerin değeri sifıra düşer.Kendimi düşünmüyorum.Yanımda çalışan ve ekmeğini buradan kazanan insanlara ne olur?Onların çıkarlarını kendimin kilerden üstün tutmam gerek.Bunun sana güvenmememle ilgisi yok Stefano.”

“Ama artık sırrını öğrendim.Şimdi ne olacak?”

“ Bunu kimseye söylemeyeceğini biliyorum.Hatta ailene bile.Onlara söylesen bile orada kalacağını biliyorum.”

Genç kadının ona bu kadar güvenmesi Stefano’yu çok duygulandırmıştı. “Peki evlenip yönetimi ele alınca ne yapmayı düşünüyorsun?”

“Sana gelip evlenme teklif ettiğimde güç ve iktidar peşinde olduğumu sanmıştın.Ama öyle seçildi.Aslında şirketlerden kurtulmak istiyorum.Kararımı verdim.Carabbe ve Ortaklarını satacağım.Yeteneklerimin farkındayım.Amcam gibi bir yönetici olamam.Ama işimi seviyorum.Bir yerde iş bulup çalışabileceğime inanıyorum.Şirketlerin satışından kazanacağım para bana düşünmek için zaman verecektir.Yinede paranın büyük bir kısmını amcama vereceğim.Nede olsa onun hakkı.Bu şirketi babamla ortak olarak kurdular.”

Stefano şaşırmıştı. “Kararın buysa seni destekleyeceğim.Ama yinede babanla amcanın kurduğu şirketi satman çok yazık olacak.Yönetimi ele geçirdiğinde amcan bu duruma nasıl tepki verecek?”

“Başka seçim şanssı yok.Kabul etmek istemese de meraklanma,o da durumun farkında.Çok öfkelenecek ama içten içe rahatlayacak.”

“Sanırım bir an önce evlenmek zorunda olduğunun sende farkındasın.Amcan ile ilgili gerçek duyulursa şirketi değerinden düşük fiyata satarsın.”

“Bunu gayet iyi biliyorum.”

Stefano cebinden bir mücevher kutusu çıkardı. “Birkaç gündür bunu cebimde taşıyorum ve uygun anın gelmesini bekliyorum.Galiba o an geldi.” Kutuyu açtı ve içinden kalp şeklinde bir yüzük çıkardı.Yüzüğün etrafı yakut ve elmaslarla çevrilmişti.Yüzüğü genç kadının parmağına taktı. “Benimle evlenir misin,Nellie?”

“Gerçekten çok güzel” dedi genç kadın göz yaşları içinde. “Yakut benim uğurlu taşımdır.Masumiyeti temsil eder.Umarım bizde senin masumiyetini ispatlayacağız.”

Stefano ona sarıldı. “Ne diyorsun,benimle evlenecek misin?”

“Evleneceğimi biliyorsun.”

“Buna pişman olmayacaksın.Bu konuda sana yardımcı olacağım.Seni her zaman koruyacağım.” Stefano eğilerek onu dudaklarından öptü. “Söz veriyorum.”

Stefano ve Penelope en sonunda herkesten gizli yıldırım nikahıyla evlendiler. Her şey çok çabuk olup bitti. Ettikleri yeminler üstlerinde sandıklarından daha güçlü bir etki bıraktı. Penelope karı-koca ilan edildikleri anda gözyaşları içindeydi. Stefano onun gözyaşlarını parmaklarıyla sildi. "Ağlama sevgilim, mutlu ol." "Mutluyum. Hem de çok mutluyum."

Stefano onu kollarının arasına aldı. Genç adam onu iş anlaşması değilmişe gerçekten aşık bir damatmış gibi öpmüştü. Ve genç kadın son derece korkutan bir şey söylemişti. Yüzüne tutkuyla bakarak "Artık benimsin Bayan Salvatore."

"İşte sonunda bitti" dedi Penelope üzerinde geceyi Stefano ile geçirecek olmanın verdiği telaşla.

"Evet bitti." Stefano kedi yavrusunu odadan çıkartıp koridora bıraktı ve kapıyı kapadı.

"Artık evlendiğimize göre kontrolü artık ben alıyorum" dedi Penelope her hareketini izleyen kocasına.

"Öyle mi?"

"Evet öyle. Seninle bu konuda anlaşmıştık."

"Böyle bir şeyi ben nedense hiç hatırlamıyorum" dedi Stefano genç kadına yaklaşıp dudaklarını boynunda gezdirdi.

"Ne yapıyorsun?" dedi Penelope ürpererek.

"Karımı öpüyorum."

"Ben bunu yapmanı söylemedim."

"Ama yapmamamı da söylemedin. İlk hareketin benden gelmesi galiba hoşuna gidiyor."

"Bunu yapamayız. Oturup konuşmalıyız. Aynı yatakta uyumamız hiç mantıklı gelmiyor."

"Bizde yatıp uyumayız. Sadece sevişiriz."

Stefano onu daha fazla dinlemeden yatağa oturttu ve önünde diz çöktü. Yüzünü avuçlarının arasına alarak dudaklarına küçük bir öpücük kondurdu. "Güven bana Nellie."

"Güvendiğimi biliyorsun."

"Bundan emin misin?"

"Elbette eminim. Sana güvendiğim için seninle evlendim."

Stefano ona bir öpücükle teşekkür etti. "Bende senden daha fazla arzuladığım bir kadın olmadığından eminim."

Penelope kocasının gözündeki ihtirası fark etti. Heyecanla yapacağı ikinci hareketi bekliyordu. Beklemek artık acı veriyor ve ne istediğini çok iyi biliyordu. Stefano istediklerini samimi duygularla süslüyordu ama geç kadın pratik olabilirdi. Sadece fiziksel ilişkiye ihtiyacı vardı onun. Bu kontrolü kaybettiği anlamına gelmezdi. Sadece ikisi için de kazançlı olan bir yolu seçiyordu. "Eğer seni öpersem birkaç saniye içinde üzerindeki çıkartabilirim" dedi derin bir iç çekerek.

"O halde beni öpmeni tavsiye ederim."

Penelope'nin daha fazla cesaretlendirilmeye ihtiyacı yoktu. Kollarını onun boynuna doladı ve kendisini o çok iyi tanıdığı dudakların sıcaklığına bıraktı. Stefano da ona ateşli bir şekilde karşılık verdi. Genç kadın yeniden gözlerini açtığı anda kocasını beline kadar soymuş olduğunu fark etti. Kendi ceketi üzerinde değildi artık. Üzerinde sadece Stefano'nun birkaç hafta önce aldığı iç çamaşırı ile kalmıştı.

"Çok güzelsin" diye mırıldandı Stefano

Penelope bundan şüpheliydi. Kocasını kadar çekici olamazdı. Parmaklarını kocasının adaleli vücudunda gezdirdi. Hem fizik hem de güç timsali bir erkekle evlenmişti.

Stefano sütyeninin üzerinden göğsünü okşadı. "Bana ne istediğini söyle"

"Çıkar onu"

Sütyen ışık hızıyla yere düştü. Genç adamın elleri vücudunda dolaşıyordu. Penelope çaresizce inledi. "Devam etmemi istiyor musun?"

"Oh evet, evet. Çok daha fazlasını istiyorum."

Biraz sonra eteği de bacaklarından sıyrılıp çıkmış ve Penelope kendini yatakta bulmuştu. Stefano'da çırılçıplak kaldıktan sonra yanına uzandı. Onu ayak bileklerinden baldırlarına ve kalçasına doğru öperken Penelope zevkten inliyordu. İçinde bir yerde özlem

yanıyordu.Konuşmak,hareket etmek ve onca zamandır inkar ettiği teslimiyet için yalvarmak istiyordu.Ama tek bir kelime söyleyebildi. "Lütfen...."

Onun kilodunu çıkarmak Stefano'nun sadece bir saniyesini aldı. "Seni istiyorum.Bunu biliyorsun değil mi?"

"Öp beni Stefano" dedi Penelope yalvaran bir ses tonuyla.

"Bir iş ortağı olarak mı,yoksa bir koca olarak mı?"

Genç kadın uzanarak onu kendine çekti. " Kocam olarak.Tüm sırlarımı bilen tek erkek olarak." Stefano aklında hiçbir düşünce kalmayacak bir şekilde öptü onu.Elleri vücudunun her yanında dolaşıyordu. "Ne istiyorsun?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Daha fazlasını,çok daha fazlasını istiyorum."

"Neden? Söyle bana sevgilim."

Penelope'nin aklı karışmıştı.Stefano onu neden almıyordu?

"Lütfen Stefano ne sorduğunu anlamıyorum."

"Anlıyorsun.Senden kendini tümüyle bana vermeni istiyorum."

"Zaten buna sahipsin.Bunu biliyorsun."

"Hayır sevgilim.Kendini zapdetmeye çalışıyorsun.Korkuyorsun.Korkma."

"Hala anlamıyorum.Benden ne istiyorsun?" diye sordu genç kadın yalvarırcasına. "Söylediğin anda istediğin şey senindir."

"Bana teslim olmanı istiyorum.Bana güvendiğini söyledin.Güveniyorsan kendini kontrol altında tutmaktan vazgeç.Yemin ediyorum canını acıtmayacağım."

Penelope ona kelimelerle cevap vermedi.Bunun yerine ona kendini açtı.Stefano bir tek hamlede onun içine girdi.Penelope daha önce bu kadar olağanüstü bir şey hissetmemişti.Ona ruhunun en kuytu köşelerini teslim etti. "Stefano" diye haykırdı.

Vücutları,yüreklere ve ruhları birbirine karıştı.İşte o an Penelope geri dönülmesi mümkün olmayan bir şekilde değiştiğini anladı.Kaçınılmaz olana karşı tüm benliğiyle savaşmıştı ama bu savaşı kazanması imkansızdı.Artık Penelope yoktu.Onun yerine Nellie bir güneş gibi doğmuştu.Ve bu değişikliği bir nakış gibi ince,ince işleyerek yaratan kişi kocasıydı.En derin tutkuların hüküm sürdüğü o anda genç kadın erkeğine onları birbirine bağlayan sözcükleri fısıldadı.Ona vaatlerin en güzelini verdi,kayıtsız şartsız teslimiyetini.

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Temmuz 02, 2007, 04:45:55 ÖS

ONUNCU BÖLÜM

Penelope uyandığında güneş ışığı daha yeni yeni Stefano'nun odasını aydınlatmaya başlamıştı.Daha doğrusu yatak odalarını.Artık evliyidiler.Ettikleri yeminler ve gece boyunca kurdukları fiziksel bağla ne kadar süreceği belli olmayan bir dönem için birbirlerine bağlanmışlardı.Genç kadın örtülerin altından sıyrılarak bir gece önce oraya getirdiği bavuluna uzandı ve içinden bir gecelik alıp giydi.Sonra bir kalemle not defteri olarak yatağa oturdu. Boş sayfaya bakarak kafasını toparlamaya çalışırken kaşları çatıldı.Stefano uyanmadan evliliklerinin nasıl yürümesini istediğini hatırlatacak birkaç not almak istiyordu.Bir şeyi kesin biliyordu evlilikleri başladığı gibi bitemezdi.Buna karar verdikten sonra kendi listesini hazırlamaya başladı.

"Birinci madde kabul edilebilir ama üçüncü maddeye şiddetle karşı çıkıyorum."

Penelope kocasının uykulu sesiyle irkildi. "Uyandığını fark etmemiştim."

"Belli oluyor.Yoksa onu tekrar çıkaracağımı bile bile o geceliği giymezdin."

"Hiç zahmet etme"

"Ohh,benim için bir zevk.Söyle bakalım neden evliliğimizin yönünü değiştirmek istiyorsun?"

"Bunu tartışmak için uygun bir zaman olduğunu snmıyorum."

"Listenin birinci maddesi evliliğimizin yönünü değiştirmek istiyorsun. Neden?Dün gece kontrolünü kaybettiğin ve duygularının baskın çıkmasına izin verdiğin için mi? Bu nedenle mi her şeyi değiştirmek istiyorsun?Duygularınla iş anlaşmalarını ayırmakta bu kadar ısrarcı olmanın nedenlerini anlatmanın zamanı artık gelmedi mi?"

"Çünkü mantıklı olanı bu" diye mırıldandı genç kadın.

"Haydi hayatım itiraf et benden ne tip bir sır saklıyorsun?"

Penelope yataktan kalktı.Odanın ortasını gidince arkasını dönüp kocasına baktı. "Bilmek mi

istiyorsun? Peki sana anlatacağım.Artık duygularımın kararlarımı etkilemesine izin vermiyorum çünkü yıllar önce bu hatayı yaptım."

"Ve bunun bedelini ödedin öyle değil mi?"

Penelope başını şiddetle iki yana salladı. "Oh hayır bedel ödemek zorunda kalan ben değilim" dedi yüzünde acı dolu bir ifadeyle.Sanki idam cezasına çaptırılmış bi melek gibiydi.Stefano onu kollarına alıp yatağa atmak için büyük arzu duyuyordu içinde.Ama bunu daha sonraya bırakmalıydı.Daha önce bu konuşmayı bitirmeleri gerekiyordu.Zaten bu an yeterince ertelenmişti.

"Seninle aynı fikirde değilim aşkım" dedi Stefano. "Korkarım olanların bedelini ağır ödemişsin." "Bedel ödeyen ben değilim diyorum" diye haykırdı Penelope. "Janus Anonim Şirketi çalışanları bunu benim yerime yaptı.Ağır bedeller ödeyen onlardı."

"Nasıl?"

Penelope'nin dudakları titriyordu. "Yaşıma göre son derece hırslı,çetin,sert,kendinden ve yeteneklerinden emin bir iş kadınıydım.Ne de olsa on yaşından beri iş dünyasının havasını soluyordum.Her şeyi bildiğimden emindim."

"Büyük olasılıkla yaşıtlarından çok daha fazlasını biliyordun."

"Ama yeterli değildi.Küstahın biri idim.Şirketin idaresini almakta ısrar ettim.Böylece dünyaya ne kadar parlak biri olduğumu ispat edecektim.Loren'e Janus'un yönetimini bana vermesini söyledim.Bunu yapmak istemedi.Çok korkunç münakaşalara girdik."

"Sanırım sonunda kazandın."

"Oh kontrolü bana verdi ama ben buna kazanmak denilebileceğini sanmıyorum."

"Bir şeyler ters gitti."

"Hem de çok ters gitti." Penelope yumruklarını sıktı. "Janus ufak bir ithalat-ihracat şirketi idi.Salvatores yada Cornell'in şirketi kadar büyük değildi ama potansiyeli vardı.Yönetimi aldıktan bir süre sonra bir karaborsa çıkışı için kullanıldığını fark ettim.Bilgisayar yazılım programları,çipler,video oyunları Janus yoluyla yurt dışına çıkarılıyordu.Doğrusu çok etkili bir listeydi."

Stefano hayretle ona baktı. "Peki sen ne yaptın?"

"Ben..." Genç kadın duraksadı. "Önce sen ne yapardın onu söyle."

Stefano hiç tereddütsüz cevap verdi. "Bundan kimin sorumlu olduğunu bulur ve elde ettiğim belgelerle onu yetkili mercilere verirdim."

"Harika bir seçim yolu.Ama benim seçtiğim bir yol değil."Penelope pencerenin yanına gidip perdeyi açtı. "Çok öfkeliydim.Yasal olmayan işler için birileri beni ve şirketimi kullanıyordu.Bunu öğrenir öğrenmez onları kovdum."

"Suçlu şahısları mı?"

"Hayır.Üst düzeydekileri kovdum.Hem de hepsini." Genç kadın acı bir kahkaha attı. " Onları afişe ettim.Gerçek suçluların kim olduğunu hiç önemsemeden onların suçlu olduğunu söyledim çünkü yönetimdekiler onlardı ve bu nedenle de hata onlarındı."

Stefano karısının yanına gidip kollarıyla onu sardı. "Peki olayın arkasında ki kişiyi bulabildin mi?"

"Oh Stefano.Suçlu aşağı mevkide bir sevk memuruymuş.Ve ben düşüncesizce verilmiş bir karar yüzünden tüm kilit personelin adını karaladım.Olayı soğukkanlılıkla ve mantıklı bir şekilde çözümlemek yerine öfkeyle hallettim.Biraz daha beklemiş olsaydım...."

"Peki Loren ne yaptı?"

"Hiçbir şey.İşleri düzeltmesi için ona yalvardım ama bunu yapmadı.Sorumluluğu benim almayı istediğimi ve sorunu da benim halletmem gerektiğini söyledi."

"Seni tanıyorum Nellie.Sorunu düzeltmek için gücün dahilinde her şeyi yapmışsındır."

"Bir basın toplantısı yapıp hepsinden özrü diledim ve çoğunu yeni işe yerleştirdim.Ama bu yeterli değildi.Onlara yaptığımı affettirmezdi." Penelope kocasının kollarında dönerek ona baktı. "Şimdi senin başına gelenleri neden anladığımı ve masumiyetine inandığımı anladın mı?Başından beri senin durumuna mantığımla baktım.Araştırdım,analiz ettim.Hemen sonuç çıkarmadım.Kararımı duygularıma dayandırmadım.Bunu asla yapmayacağım."

"Şaka yapıyor olmalısın.En azından benim hakkımda verdiğin tüm kararlar duygularına ve sezgilerine dayalıydı.Lehime hiçbir kanıt yokken bana inandın.Masumiyetimi gösterecek hiçbir delil yokken beni savundun.Bana olan inancın için sana minnettarım ama..."

"Bir şey değil."

"Alay etmene gerek yok aşkım.Bu konuyu açmamın tek nedeni hazırladığın o liste.Evliliğimizin

yönünü değiştirmek istiyorsun ama benim buna izin vermeye hiç niyetim yok.”
“Değiştirmeye değil sadece anlaşmamızın aslına döndürmeye çalışıyorum.Dün gece...”
“Dün gece seni korkuttun.Bu yüzden her şeyi değiştirmeye karar verdin.Dehşete düştün.”
Penelope onun kollarından kurtulmaya çalıştı. “Sen aklını mı kaçırdın? Düşündüğün gibi değil.”
“Evet öyle” Stefano onu daha sıkı sardı. “Dün gece kontrolünü kaybettin.Bu sabah kendine geldiğinde de için içine duygularının karıştığını fark ettin ve paniğe kapıldın.Bana karşı bir şeyler hissedeceğini beklemiyordun.Bu yüzden korktun.Korkuyorsun çünkü artık çok geç.Sen ne söylersen söyle,ne kadar savaşırsan savaş aramızda duygusal bir bağ var.İlişkimiz boyunca verdiğin kararlar ve yaptığın seçimler zerre kadar mantıklı değildi.Şimdi ise gerçeklerden kaçmak için her şeyi yapıyorsun.”

“Hayır!”

“Lanet olsun Nellie.Benimle sadece şirketini kurtarmak için evlenmedin.İstediğin bu olsaydı sokaklardan kolayca idare edebileceğin bir adam bulabilirdin.Ama aramızda ki duygusal mesafeyi koruyamayacağımızı bile,bile beni seçtin.”

“Koruyabiliriz.En azından ben koruyabilirim.”

“Dürüst ol Nellie.Başından beri aramızda ki elektriği biliyorsun.Ne zaman yan yana gelsek alevler çıkıyor.Şu an bile titriyorsun.Ve her sevişmemizde ve birbirimize her dokunduğumuzda aramızda ki bağlar geliyor.Duygusal bağlar...”

Penelope var gücüyle inkar ediyordu. “Bu sadece arzu.Fiziksel çekim.”

“Hayır aşk.”

Stefano yasak kelimeyi söylemişti.Genç kadın panik içinde onun kollarından kurtuldu. “

“Hayır.O kelimeyi kullanma.”

“Neden?” Stefano onu yeniden yakalamıştı ve saçlarından tutup geriye yatırdı.Gözlerinin içine baktı. “Çünkü korkuyorsun öyle değil mi? Çünkü çok sevdiğin annenle baban öldüler ve sevgilerini de götürdüler.Çünkü seni çok sevsen de amcan çocuk sevmenin ne olduğunu bilmiyordu.Çünkü sana merhametsiz yollardan duyguların zararlı olduğu öğretildi öyle değil mi?”

“Sus artık”

“Ya bana verdiğin hediyeler? Onlar yürekten verilen hediyelerdi Nellie.Her biri senden bir parça taşıyan armağanlardı.Hayatımın sonuna kadar saklayacağım ve koruyacağım bir servet.”

Genç kadın hıçkırık,hıçkırık ağlamaya başladı. “ Seni sevemem.Eğer seversem hata yaparım.Korkunç bir hata daha yaparım.Tıpkı Janus’a yaptığım gibi.”

“Belki de sadece aklınla değil kalbinle de karar verirsin.Öfkeyle mantığınla değil,sevgi,tutku ve kişiliğinin çok doğal bir parçası olan yüce gönüllülüğünle hareket edersin.”

Penelope onu sahip olduğu tek silahla vurdu,sözlerle. “Yanıyorsun.İlişkimizi romantikleştiriyorsun.Seninle yattım Stefano.Ama bunu sana aşık olduğum için yapmadım.Her şey arzularımdan ibaretti.”

“Arzulamak basit bir şey değildir.İkimiz için de önemli olan bir şeyi fırlatıp atma.”

Genç kadın buz gibi gözlerle ona baktı. “Seni sevmiyorum Stefano.İlişkimizden daha fazla bir şey bekliyorsan üzgünüm.”

Stefano acı,gülümsedi. “Beklemedim,Nellie.” Banyo kapısının önünde durdu. “Sana bir uyarı hayatım.Güzel bir şeyi kirlettiğinde,verdiğin zararı telafi etmek için leke çıkarıcıdan çok daha fazlasının gerektiğini öğreneceksin.Aramızda yaşanan şeyi kirletme.Bir daha asla parlatamayabilirsin.”

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Temmuz 03, 2007, 11:57:42 ÖÖ

Bir saat sonra Penelope kocasının ofisine çıkan asansörde gözlerinin yaşlarını sildi.Bir an önce Stefano’yu görmeliydi.Asansör son kata çıktığında koridorun sonunda tüm Salvatore kardeşlerin toplandığını gördü.Acaba haberler kulaklarına gitmiş miydi?Genç kadın hiçbir şey duymamış olmalarını ümit ederek kayın biraderlerinin sorularını kulak arkası ederek kocasına yöneldi. Önüne geçen Marco’yu yana itti ve kendini Stefano’nun kollarına bıraktı.Hıçkırık hıçkırık ağlıyordu.

“Neler oluyor?” diye sordu Pietro.

"Stefano Penelope'yi ağlatmış." "

"Ona ne yaptın böyle?" diye sordu Luc.

"Belki de Stefano'yu istememiştir.Belki Marco'nun omzunda ağlamak istemiştir." Marco gülümsedi. "Sevgili yengemiz sonunda hangimizin kocası olduğunu ayırt etmeyi öğrenmiş."

Stefano karısına sımsıkı sarıldı. "bir şeyler olduğunu görmüyor musunuz?Onu rahat bırakın.Ne oldu Nellie? Neden ağlıyorsun?"

"Ohh,Stefano.Olabilecek en kötü şey oldu.Haberler az önce yayıldı.Yeniden suçlanıyorsun."

"Sakin ol hayatım ve bana neyle suçlandığımı anlat."

"Haber spikeri,Loren hakkında ki bilgiyi onlara senin verdiğini söyledi."

"Hangi bilgiyi?"

"Birisi Loren'in sağlık durumu hakkında ki gerçeği öğrenmiş ve yaymış.şimdi herkes o kişinin sen olduğunu söylüyor."

Stefano kardeşlerine baktı. " Pietro neler olduğunu ğren,Luc senin yardımına ihtiyacım olabilir.Hikayeyi kimin yaydığını öğrenmeye alış." Sonra karısını ofisine götürdü ve kanepeye oturttu.Ona bir kadeh iki verdi. "Hadi hayatım bunu i ve bana tüm bildiklerini anlat."

"Bir gazeteci Loren ile ilgili gerçekleri doğrulamam için beni aradı.İnkâr ettim ama bana inanmadı.Beni kocamdan aldığı gizli bilgiler üzerine aradığını söyledi.Senin bir telefon görüşmesi sırasında patavatsızca konuştuğunu iddia etti."

"Neredeyse bir yıldır hiçbir gazeteciyle konuşmadım."

"Konuşanın sen olmadığını biliyorum.Cornell olduğuna eminim.Ama Loren'in sağlık raporlarını nasıl ele geçirdi bilemiyorum."

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama son birkaç aydır amcanın durumu gözle görülür bir şekilde kötüleşti.İyi bir dedektif Cornell için bu durumu öğrenebilir.Cornell'in söz verdiği düğün hediyesinin bu olduğuna hiç şüphe yok.Hediyesini biz evlenir evlenmez vereceğini söylemişti.Ama endişelenme sevgilim,bir çıkış yolu bulacağız."

"Evlenmeden önce çok bekledim,öyle değil mi?Carabbe'nin değeri konuştuğumuz gibi düşüyor ve bu benim hatam."

"Senin değil benim hatam.Cornell'e kafa tutmamalıydım."

"Senin hatan değil.Ve çok yakında bunu ne pahasına olursa olsun ispatlayacağım."

"İşte benim tatlı,mantıklı ve duygusuz karıcığım" dedi Stefano ve yanına oturarak ona sarıldı.

"Merak etme hayatım.Bütün Salvatoreler arkanda.Bizim ne kadar kararlı bir aile olduğumuzu göreceksin."

"Sana bir tek iyi haberim var.Avukatım dn Carebbe'nin satışı için bir teklif almış.Bugün patlak veren olaydan sonra bile tekliflerinden vazgeçmediler.Düşük bir fiyat teklif ediyorlar ama personelim için bir takım sözler alabilirsem kabul edebilirim."

"Teklifi yapan kimmiş?"

"Orbit adında bir şirket.Hiç duydun mu?"

"Bir şey ağrıştırmıyor."

"Normal şartlar altında teklif ettikleri ücret çok komik ama senden Janus için aldığım parayla birleştirince amcamı bakmaya yeter."

Stefano derin bir i çekti. "zr dilerim Nellie.Seni korumaya söz vermiştim.Cornell'in tehditlerini yerine getirceğini biliyordum.Ama onu takip edip planlarını öğrenmek yerine bekledim."

"Onun bunu yapacağını bilemezdin."

"Belki haklısın ama çok büyük bir hata yaptı.Kimse bana ait olan bir şeye zarar veremez.Yaptığını pahalıya ödeyecek.Bununla bizzat kendim ilgileneceğim."

"Ben sana ait değilim."

"yle mi? Dün gece olanlardan ve bu sabah konuştuklarımızdan sonra bunu hala söyleyebiliyor musun?Bir kaç dakika önce bana ulaşabilmek için neredeyse Marco'ya yumruk atacağını fark ettin mi?Bunun bir tek açıklaması var.Biliyorsun.Aramızda ki farkı artık hissediyorsun.Biz birbirimize aitez."

"Kaç kere söylemem gerekiyor?Evliliğimiz gerçek değil.Hatta bu yeni teklif işe yararsa ve Carabbe'yi satarsam bu uydurma şeyi devam ettirmek zorunda kalmayacağız."

"Evliliğimiz uydurma bir şey değil" dedi Stefano fkeyle. "Ettiğimiz yeminler kutsaldı."

"Ama bunun geçici olduğuna dair anlaşmıştık."

"Peki verdiğin diğer söz? Onu da bozacak mısın?"

"Eğer adını temizlemekten söz ediyorsan bunun için evli kalmamız gerekmiyor." Stefano yerinden kalkıp pencerenin önüne gitti.Yeniden karsına baktığında yüzünde anlaşılmaz bir ifade vardı. "Her şeyi düşündüğün belli.Planların nedir, Penelope?" Genç kadın donup kaldı.Kocasına ona yeniden Penelope demişti ve bunu ikinci kez yapıyordu.Peki bu onu neden bu kadar korkutmuştu?Stefano'ya bağlı değildi.Hoş bir fiziksel ilişkiyi paylaşıyorlardı,hepsi bu.Ayrılırlarsa genç kadın pişman olacaktı ama hayat devam edecekti. "Obit ile toplantı ayarlayacağım.Sonra senin masumiyetini ispatlamak için her şeyi yapacağım.Sonra da.... En mantıklı şeyi yapacağız.Ayrılacağız."

"Umarım yaptığın seçimlerden pişman olmazsın aşkım" dedi Stefano ve ofisin kapısını açtı.Tartışmanın sona erdiği belliydi. "Orbit ile toplantı ayarladığın zaman haberim olsun." Penelope bacaklarının kendini taşımadığını fark edince şaşırıldı. "Toplantıya katılmak mı istiyorsun?"

"O toplantıya bensiz gitmeyeceğine söz vermeni istiyorum.Benim için bunu yap.Senden başka bir şey istemeyeceğim."

"Pekala sana haber vereceğim" dedi Penelope ve kapıdan çıktı.Kocasına baktı.Stefano ayrılırken onu hep öperdi ama bu defa yapmayacağı belliydi.

"Bir şey daha Bayan Salvatore"

"Evet"

"Şu verdiğin diğer söz.Adımı temizlemenden değil dün gece verdiğin bir sözden bahsediyordum" Stefano kararlı gözlerle ona baktı. "Bu benim tutmaya kararlı olduğum bir söz"

Stefano pencerenin önüne geçip caddenin karşı tarafında ki karısının şirketine baktı ve bir küfür savurdu.Çok aceleci davranmış,onu çok zorlamış ve kabul etmeye henüz hazır olmadığı duyguları ona kabul ettirmeye çalışmıştı.Sonuç olarak sevgili karısı paniğe kapılmış ve kaçmıştı.Stefano sevişmelerinden sonra onun gerçekleri göreceğini,aralarında oluşan bağın onun korkularını yeneceğini düşünmüştü.Çok kısa bir süre için Penelope bunu yapmış ama sabah olunca geri çekilmişti.

Bu çelişki Stefano'yu çıldırtıyordu.Karısının yaptığı her şey ve verdiği her karar içinde ki tutkulu özden kaynaklanıyordu.Ama o bunu göremiyordu.Soğuk,duygusuz,mantıklı olduğuna inanarak çok uzun yıllar geçirmişti.Oysa Penelope aşk için,Stefano'nun aşkı için yartatılmış bir kadındı.Stefano'nun tek yapması gereken bunu ona ispatlamaktı.

Ellerini cama dayayarak büyük bir arzuyla yolun karşı tarafına baktı. "Bana ger gel Nellie.Seni seviyorum."

Penelope ofisin penceresinden karşı tarafa baktı.Alnını cama dayadı.Her şeyi berbat etmişti.Stefano henüz hazır olmadığı duyguları ona kabul ettirmeye çalışmıştı.O da paniğe kapılıp kaçmıştı.Ama kocasını seviyordu.Bunu kendine itiraf ettiği anda irkilerek pencereden uzaklaştı.Stefano'ya karşı girdiği tüm ateşli tartışmalardan sonra en imkansız şeyi yapmış ve kalbinin beynine hükmetmesine izin vermişti.

Onu seviyordu.Ve bunu düşündükçe daha olumlu davranması gerektiğinin farkına varıyordu.Tüm parçalar birleşerek mükemmel bir bütün oluşturuyordu.Stefano'nun cazibesi,zerafeti ve dürüstlüğü düşünülürse ona aşık olmaması imkansızdı.Hem ona aşık olmasaydı kendini ona veremezdi. Bu denli mantıklı bir duygudan utanması gereksizdi.Stefano onurlu bir erkekti.Penelope'yi asla incitmezdi.Genç kadın kocasının hayatının sonuna kadar kendini seveceğini inanabilirdi.Hafifçe dudaklarını ısırıldı.Şimdi ufak bir problem vardı.Aralarında gelişen kötü olayları nasıl düzelterekti.?Ne şekilde ayrıldıkları düşünülürse bir anda gidip kocasına onu sevdiğini keşfettiğini söyleyecek hali yoktu ya..

İşte o anda Penelope düğün gecesinde verdiği sözü hatırladı.Yüzünde bir gülümseme belirir ve büyük bir kararlılıkla yolun karşı tarafına baktı.Yapabileceği tek bir şey vardı.Carabbe'den kurtulabilir,sonra da Stefano'nun adını temizlemek için elinden geleni yapabilirdi.Böylece aralarında hiçbir engel,en azından evliliklerini devam ettirmelerine sebep olan ticari nedenler kalmazdı.O zaman genç kadının kocasını,sadece kocasını sevdiğini ispatlama şansı olabilirdi.

Penelope ellerini cama yasladı ve büyük bir arzuya karşıya baktı. "Dayan aşkım.Geliyorum."

Konu Başlığı: Ynt: DUYGULARIN ZAFERİ

Gönderen: monalizasmile üzerinde Temmuz 03, 2007, 02:46:06 ÖS

FİNAL - 1

"Hazır mısın?" diye sordu Stefano.

Penelope başını salladı. "Hem de hiç olmayacağım kadar hazırım." Dha yeni keşfettiği duyguları hakkında konuşmak için erken olduğunu düşündü. "Bu iş bittikten sonra konuşmamız gerekiyor."

"Çok haklısın" dedi kocası kederli bir ses tonuyla.

Cindy konferans salonuna girdi. "Orbitten yetkililer geldi.İçeri alayım mı?"

"Evet lütfen" dedi Penelope. "Ne kadar çabuk biterse o kadar iyi."

"Kendini hazırla" dedi Stefano.

Penelope onun ne demek istediğini anlayamadan içeri hiç beklemediği ve bir daha görmek istemediği adam girdi. Robert Cornell.Robert onlara pis pis gülümsedi. " Penelope,Salvatore. Size yine görüşeceğimizi söylemişim."

Yılların tecrübesi Penelope'nin imdadına yetiştii.Hiç istifini bozmadan büyük bir soğukkanlılıkla ona cevap verdi. " Evet bu konuda bizi uyarıştın.Seni burada gördüğüme şaşırmamalıydım.Ama itiraf etmeliyim ki şaşırdım."

"Kocan hiç şaşırmadı ama."

Genç kadın başını çevirip kocasına baktı. "Cornell haklı sen şaşırmadın öyle değil mi?"

"Hayır"

Penelope Cornell'e döndü. "Bize biraz müsaade edebilir misin? Kocamla konuşmamız gerek"

"Ben de öyle düşünmüştüm" dedi Cornell ve masanın başında ki koltuğa uzanarak etrafı

süzdü. "Ama fazla uzun sürmesin.Çok sabırlı biri değilimdir."

Penelope başını dik tutarak toplantı salonundan çıkıp ofisine doğru yürüdü.Odasına girdiğinde Stefano'ya döndü. "Bunu nasıl yapabildin? Bu teklifin arkasında Cornell'in olduğunu biliyordun değil mi?"

"Bundan şüpheleniyordum."

"Beni neden uyardın?"

"Çünkü hiçbir şey ispatlayamazdım.Cornell,gerçek yüzünü kolay,kolay göstermeyecek kadar zorlu biri.Bunu şimdiye kadar anlamış olman gerek.Yanılmış olabilirdim.Bu nedenle kesin olmayan bir şey için seni üzmem istemedim.Ama şimdi en kötü ihtimal ortaya çıktığına göre bununla başa çıkmalıyız."

"Şirketi ona satmayacağım."

"Ben de bunu ümit ediyordum.Aslında kimseye satman gerekmiyor."

"Yani Carabbe'nin iflasa sürüklenmesine göz yummam mı gerekiyor."

"İflas kaçınılmaz bir son değil Nellie.Sen artık Salvatore ailesinin bir üyesisin.Yönetimi devir almaya hazır olana yada şirket kendini toparlayana kadar Carabbe'yi ayakta tutmana yardımcı olabiliriz."

Penelope'nin kaşları çatıldı.Planladığı şey bu değildi.Onlarla aralarında ki tüm ticari bağları yok etmek istiyordu,artırmak değil. "Peki senin şöhretin ne olacak? Eğer sen ve ağabeylerin bana yardım etmeye kalkacak olursanız insanlar şirketimin kontrolünü ele geçirmek için senin Loren hakkında ki gerçekleri senin kasten yaydığını sanacaklar."

Stefano omuz silkti. "Zaten ortada bu tür söylentiler dolaşüyor.Zamanla geçer."

"Cornell yaymaya devam ederse yada bizimle uğraşacak başka şeyler bulursa devam eder."

"Şansımız yaver giderse sonunda bizimle uğraşmaktan sıkılır ve dikkati başka yere yönelir."

"Senin düşündüğün kadar kinci biriye vazgeçmeyecektir."

"Hadi Nellie! Onun senin şirketini almasına izin verme" Steafano karısına elini uzattı. "Onu beraberce dışarı atalım."

Penelope cevap vermeden Cindy içeri girdi. "Özür dilerim Bayan Salvatore.İmzalamanız için hazırlanmışsatışla ilgili belgeler burada.Avukatınızın içeri gelmesini söyleyeyim mi?"

Penelope bir an duraksadı. "Eğer Cornell'e satarsam,her şey onun olur.Ona satmazsam iflas riskine göze almış olurum ve yine o amacına ulaşmış olur.Her iki şekilde de senin şöhretin tehlikede."

"Şöhretimin canı cehennem! Asıl konu bana ne olacağı değil."

"Ama benim için esas mesele o." Penelope bir karara varmıştı. "Hayır Cornell'e gerçekleri itiraf ettirene kadar vazgeçmem.Büyük olasılıkla batacağım.Bu konuda yapabileceğim fazla bir şey yok.Ama hala sana yardım edebilirim."

"Lanet olsun Nellie!" Stefano öfkeli bir şekilde ellerini saçlarının arasından geçirdi. "En mantıksız seçenek olsa bile bunu yapmaya karar vermen beni neden hiç şaşırtmadı acaba? Lütfen mantıklı ol.Benim adımları aklamak için Carabbe'yi kaybetmene izin veremem."

"Saçmalama.Ben mantıksız hiçbir şey yapmam" dedi Penelope. Sonra asistanına döndü.

"Cindy,belgeleri bana ver."

"Avukatınız siz belgeleri imzalarken yanınızda olmak istedi."

"O halde onu içeri gönder."

Bir dakika sonra Bay Wilfred içeri girdi.Stefano'yu selamladıktan sonra Penelope'nin masasına gitti. "Haklarınızdan feragat etmek istediğinizden emin misiniz Bayan Salvatore?"

"Evet eminim."

"Lütfen imzalamadan önce okuyun."

"Bayan Salvatore bu konuda ısrar ediyorum".

Penelope sabırsız bir tavırla onun sözünü kesti. "Vaktimiz yok Bay Wilfred.Emin lun belgeleri daha önce büyük bir dikkatle okudum."

Cindy bir tomar kağıdı ve bir tükenmez kalem Penelope'nin önüne koydu.Kontrat üzerinde imzalanacak yerleri gösterdi. "Buraları imzalayın."

"Nellie" dedi Stefano yalvaran bir ses tonuyla.

"Bir planım var" dedi Penelope belgeleri imzalarken. "Sanırım durumu kurtarabiliriz.Ama bana güvenmen lazım."

"Sana hayatımın sonuna kadar güvenebilirim.Bunu bilmen lazım."

Genç kadın ona gülümsedi.Stefano'ya duyduğu hislerden kaçarak büyük aptallık etmişti.Kocasının için her şeydi.Ve bunu en kısa zamanda ispatlayacaktı. "Bana güvendiğini biliyorum ve bunun için de sana minnettarım."

"Peki sen de bana güveniyor musun?"

Penelope hiç tereddüt etmedi. "Elbette.Ama bunun planımla ilgisi yok."

"Ne planı?"

"Sanırım Cornell'e yaptıklarını itiraf ettirebilirim."

"Nasıl?"

"Önce şunları imzalamama izin ver.Sonra anlatırım."

"Nellie,çok aceleci davranıyorsun.Önce bana planını anlat sonra hala kararlıysan sözleşmeyi imzalarsın."

Penelope'nin yüzünde neşeli bir ifade belirdi. "Yani beni kararımdan caydırmayacaksın,değil mi?"

"Evet öyle denebilir."

Penelope kalem elinden bıraktı. "Tamam.Planım şu.Toplantı salonunun bir köşesinde gizli bir kamera var.Oraya bakmayı bilemezsen asla göremezsin.Bu kamerayı toplantı sırasında konuştuklarımızı kaydetmek için kullanıyoruz.Cindy'den kamerayı aktif hale getirmesini isteyeceğim.Sonra da Carebbe ve Ortaklarını satmadan önce Cornell'e her şeyi itiraf ettireceğim."

"Ya itiraf etmezse?"

"İtiraf etmesini sağlayacağız." Penelope son sayfayı da imzaladıktan sonra dosyayı Cindy' e uzattı. "Sana bir söz verdim Stefano.Onurunu,şerefini kurtaracağımı söyledim ve bunu kesinlikle yapacağım."

Stefano avukat ile Cindy'e baktı ve ofisin kapısını işaret etti.Onlarda sessizce odadan çıktılar.Karısı ile yalnız kaldığında onu kollarının arasına çekti. "Anlamıyor musun? Sen haftalar önce benim onurumu kurtardın.Bunu ofisime girip bana evlenme teklifi ettiğin anda yaptın.Ailemin dışında masum olduğuma inanan tek insan sendin.Ve tüm deliller suçlu olduğumu gösterse de bana inanmaya devam ettin."

Penelope ona gülümsedi. "Bunu daha önce de açıkladım.Hepsi düz mantıktan ibaretti.Tüm bilgileri,çeşitli olayları inceledim ve elimde ki kanıtlara dayanarak bu kararı verdim."

Stefano ona iyice yaklaşarak fısıldadı. "Sana bunu kaç kez söylemem gerekiyor? Tüm deliller aleyhimeydi."

Genç kadın aralarında ki mesafeyi kapatarak onu büyük bir alıkla öptü.Bu öpücük ona karşı

neler hissettiğini açıklıkla anlatıyordu. " "O delillerden çıkan sonuçlar yanıltıcı.Sadece tarafsız birinin olayları yeniden incelemesi yeterliydi."

"Taraf tuttuğunu kabul etmeyeceksin değil mi?"

"Kocamın tarafını mı? Komik olma.Sen onurlu bir adamsın Bay Salvatore.Aksini söyleyen herkes beni karşısında bulur."

"Bir zamanlar onurlu bir adamdım.Şimdi ise karısını korumak için her şeyi yapabilecek bir adamım."

Penelope yüzünde karmakarışık bir ifade ile ona baktı. Bu sözler ne anlama geliyordu. "Benim korunmaya ihtiyacım yok."

"Neye ihtiyacın var?"

"Buna" dedi genç kadın ve dudaklarını yeniden onunkilerin üstüne bastırdı. Stefano karısı boşanmaktan bahsettiğinden beri ilk defa bir umut ışığı gördü.Penelope evliliklerini gerçekten bitirmek istese onu böyle öpmezdi.Stefano'nun kolları arasında gerçekten kendinden geçmişti.Stefano kaçınılmaz sona teslim oldu ve onun kravatını çıkarmasına,gömleğinin düğmelerini açmasına izin verdi.O da karısını soymak istiyordu ama yapmadı.Eğer Penelope Cornell ile yüzleşecekse onun karşısına düzgün ve kendine güvenir bir şekilde çıkmalıydı. Genç kadın sonunda kendine geldi ve istemeden geri çekildi. "Stefano sana bir itirafta bulunmalıyım ama belki de toplantıdan sonraya bırakmalıyım"

Stefano başını iki yana salladı. "Hayır Nellie. Şimdi söyle."

"Tamam" Penelope dudaklarını ıslattı. "Boşanmamızı söylerken düşüncesizce ve aceleci davranmış olabilirim."

Stefano gülümsedi. "Bu harika bir itiraf sevgilim."

"Çok düşündüm.Şimdi seni terk edersem şöhretine leke düşürmüş olabilirim.Sonuçta en büyük bedeli sen ödersin."

Stefano İtalyanca bir küfür savurdu. "Lanet olsun Nellie.Bunu bana yapma.Benim umurumda mı sanıyorsun?"

"Ama benim umurumda.evliliğimiz benim fikrimdi.Sen de bundan fayda görecektin zarar değil."

"Sen beni asla incitmezsin."

Cevap verirken genç kadının dudakları titriyordu. "Verdim bile.Ve bunun için anlatamayacağım kadar üzgünüm."

Stefano onu öperek aklını başına getirmek için kendini zor tuttu.Duyamak istediği itiraflar bunlar değildi.Stefano yumruklarını sıktı.Cornell ile işleri bittiğinde Penelope'ue bu evliliğin nasıl yürümesi gerektiğini gösterecekti.Tatlı ve aşırı duygusal karısının onu anlayabilmesi için bunu ona açık,makul,mantıklı kelimelerle anlatacaktı. "İtirafın için teşekkürler" diye mırıldandı. "Şimdi Cornell ile karşılaşmaya hazır mısınız?"

"Hem de hiç olmayacağım kadar" dedi Penelope tatlı,tatlı gülümseyerek.

Stefano kolunu onun beline doladı. "Hadi gidelim o halde."

"Bekle söylemeyi unuttuğum bir şey daha var."

"Bir itiraf daha mı?"

"Evet bir tane daha."

"Söyle bakalım" dedi Stefano ellerini göğsünde kavuşturarak.

"Pekala Seni Seviyorum" dedi Penelope başını kendinden emin bir şekilde sallayarak ve sonra kapıya yürüdü.Orada bir an duraksadı. "Hazır mısınız?"

"Nellie?"

"Evet"

Stefano onu kollarının arasına alıp çırılçıplak soymamak için kendini zor tutuyordu.Penelope onu seviyordu.Yüzünde zafer edasıyla gülümsedi. "Zamanlaman gerçekten bir harika."

"Evet genelde öyledir.Korkarım her zaman mantıklı düşününce böyle oluyor.Tüm olasılıkları gözden geçirip doğru karara varmak biraz uzun sürüyor."

"Sanırım bunu daha sonra konuşmamız gerektiğinin farkındasındır."

"Bunu tahmin edebiliyorum. Stefano.

"Evet aşkım"

"Bana çok mu öfkelisin?"

"Evet ama öfkemi en kısa zamanda yenmeyi umuyorum."

Cornell sabırsız bir şekilde onların dönmesini bekliyordu. Avukatı da arkasında duruyordu.

"Evet? Kararınız nedir?"

"Satacağız" dedi Penelope ama tek bir şartla.

"Her zaman bir şart vardır."

"Bakalım bu şartı yerine getirmek isteyecek misin? Çünkü eğer istemezsen seni temin ederim ki anlaşma iptal olur."

"Devam et."

"Bennetler ile olanlar hakkında ki gerçekleri bilmek istiyorum."

"Herhalde şaka yapıyorsun."

"Son derece ciddiğim."

"O anlaşma hakkında bilgim olduğu fikrine nerden kapıldın?" Cornell Stefano'ya baktı. "Belki de b unu bu konuyla direk ilgili olan kocana sormalısın."

"Bana çamur atmayı bırak Cornell" dedi Stefano. "Senden herkesin önünde açıklama yapmanı istemiyoruz. Sadece bir itiraf bekliyoruz."

"Sadece merak ettiğim için soruyorum. Bu itiraf ne yapacaksınız?"

"Yapabileceğimiz fazla bir şey yok öyle değil mi? Adımı lekelemeyi nasıl başardın bunu öğrenmek istiyorum hepsi bu."

"Evet meraktan öldüğünü görebiliyorum. Pekala Bennet olayı ile ilgili bildiklerimi size anlatacağım. Ama Bayan Salvatore belgeleri imzalayana kadar olmaz."

Stefano başını iki yana salladı. "Hiç şansın yok."

"İlk önce imzalamayı kabul ediyorum" dedi araya giren Penelope. "Tabi eğer sen itiraf edene kadar belgelerin senin imzan olmadan avukatımda kalmasını kabul edersen."

"Yapma Nellie" dedi Stefano. "Seninle öyle konuşmamıştık."

"Merak etme Stefano. Ben ne yaptığımı biliyorum."

Cornell araya girdi. "İmzala ve belgeleri benim avukatım tutsun. Anlaşmaya uymasam nasıl olsa Salvatore avukatımın hakkından gelip belgeleri alır."

"Pekala" dedi genç kadın. "Senin avukatın olsun. Bize istediğimiz verdiğin anda Carabbe'nin devrini alıp çıkıp gidersin."

"Konuşmamızı özel olarak yapacağız öyle değil mi?" diye sordu Cornell.

"Elbette"

"Bunu bana yapma Nellie. Benim için bunu yapma. Bedeli çok ağır olur" dedi Stefano.

"Bayan Salvatore fikrini değiştirmeden herkesi içeri çağırın. Son belgeleri de imzalayalım" dedi Cornell.

Tüm avukatların ve asistanların içeriği doldurması uzun sürmedi. Penelope son belgeleri de imzaladı. "Bunların hepsiyle daha önce ilgilendiğimi sanıyordum" diye mırıldandı.

"Sadece imzalamaya devam edin" dedi Wilfred.

Penelope imzalamayı bitirince kağıtları Cornell'in avukatı Curtis'e verdi. "Odayı boşaltın lütfen Bay Cornell ile konuşmamız gereken bir mesele daha var" dedi ve üçü yalnız kaldıklarında Cornell'e döndü. "Evet şimdi seni dinliyoruz. Ama sana şunu söyleyeyim eğer Bennetleri kiin dolandırdığını öğrenemezsem belgeleri kendi ellerimle yırtarım."

Cornell yerinden kalkarak gerindi. "Oh gerçekleri öğreneceksiniz" dedi alaycı bir tavırla. Sonra koltuklardan birini iterek köşedeki gizli kameranın altına götürdü. Koltuğun üzerine çıkarak kameranın tellerini kopardı. Omuzunun üzerinden Penelope'ye bakıp pis, pis gülümsedi.

"Nerdeyse bunu görmeyecektim. Çok iyi gizlenmiş. Sanırım itirafların kayıt edilmesini istemememi anlarsınız."

Penelope'nin yüzü bembeyaz olmuştu. Stefano onun yanına gelerek omzunu kavradı. "Kolay" diye mırıldandı.

Cornell dilini şaplattı. "Herhalde o kadar saf olduğumu düşünmüyordunuz. Carabbe ve Ortakları karşılığında itiraflarımı istemenizin tek bir nedeni olabilirdi. Onu da aradım ve buldum."

Penelope çenesini havaya kaldırdı. "Şimdi anlaşmayı bozacak mısınız?"

"Hayır. Kamerayı etkisiz hale getirdim. Anlaşmayı bozmaya hiç gerek yok."

İstersen üzerimizi arıyp gizli mikrofon takıp takmadığımıza da bak" dedi Penelope alaycı bir

tavırla.

"Buna hiç gerek yok hayatım.Kamerayı etkisiz hale getirdiğimde yüzünde beliren ifade,kullanacak tek kozunun olduğunu gösterdi. "Cornell yeniden masanın başına geçti. "Aslında bir insanın suçlarını itiraf etmesi pek de akıllıca değil ama anlatayım." Buz gibi gözlerle Stefano'ya baktı. "Aslında her şey Bennetlerle değil Janus Şirketi ile başladı.Ancak bu pek uzun sürmedi çünkü sevgili karın,orada devam eden çok güzel bir anlaşmayı mahvetti." Penelope'nin ağzı hayretle açık kaldı. "Ne?"

"O kadar şaşırma Bayan Salvatore.Herhalde bir kaçakçılık olayı için paravan olarak kendi şirketimi kullanamazdım.Yakalansaydım ne olacaktı?Hayır riskleri benim yerime başka bir şirketin alması daha iyiydi.Aslında şu anda ikinizi birden karşımda görmek benim için büyük zevk.İkinizin birden düşüşünü görmek beni nasıl tatmin ediyor anlatamam.Bir taşla iki kuş." "Karaborsa mallar kaçırmak için Janus'u kullanan sen miydin?" diye sordu Penelope. "Ve Bennetlerin parasını almak için o hayali şirketin arkasında da sen vardın öyle değil mi? Suçu Stefano'nun üzerine attın."

"Tam üstüne bastın."

"Ya Loren Wentworth hakkında çıkan söylentiler?" diye sordu Stefano. "Eminim onlar da senin başının altından çıkmıştır."

"Carabbe ve Ortaklarının başında yönetmeye yeterli biri olmadığı konusunda insanları uyarmayı görev bildim."

"Raporun doğruluğunu umursamadın mı?"

Cornell tek kaşını kaldırdı ve omuz silkti. "Doğru değil miydi? Oh önemli değil.Çıkardığım söylenti amacına ulaştı.Tek önemli olan bu.Çıkardığım söylenti şirketin fiyatını düşürdü ve almamı sağladı.Gazeteleri arayıp senmişsin gibi konuşmak çok akıllıcaydı öyle değil mi Stefano?"

"Sanırım Nellie'nin aklını karıştırmak için benim adımlı kullandın."

"Ama işe yaramadı" dedi Cornell. "Bu kadar zeki bir kadın konu sen olunca bu kadar mantıksız davranması doğrusu hayret verici."

"Mantıksız mı?" diye haykırdı Penelope.

Stefano omzunu sıkarak onu sakinleştirdi.

"Burada işim bitti mi?Artık gitmek istiyorum" dedi Cornell.

"Oh bitti" dedi Stefano. "Sadece bir problem kaldı. Korkarım çok ufak bir şey için çok fazla para ödediğini fark edeceksin."

"İyi denemeydi Salvatore.Fakat Carabbe ve Ortakları'nı ufak bir şirket olarak görmüyorum."

"Ufak değil.Sadece karımın şirkette ki hisseleri çok az.Ve sen de onun hisselerini satın aldın.Yarım saat önce sadece şirketin yüzde bir hissesine sahipti.Ama şimdi Salvatore'yi satmaya karar verirse çok karlı olursun.Çünkü şu anda o şirketin yüzde doksan dokuz hissesine sahip."

Penelope ona dönüp baktı.Yine ağzı bir karış ağzı kalmıştı. "Ne?"

"Az önce imzaladığın kağıtlarla sana Salvatores'i devrettik." Stefano Cornell'e bakarak soğukça gülümsedi. "Evlilik nasıldır bilirsin.Benim olan her şey onundur."

"Bu yasal değil.Bu resmen dolandırıcılık."

"Bunun mahkemeye kadar gideceğini sanmıyorum.Korkarım o sırada uğraşman gereken başka yasal meseleler olacak." Sonra sesini yükseltti. "Her şeyi kaydettin mi Wilfred."

Salonun kapısı açıldı. "Evet Bay Salvatore.Ama Bay Curtis'i fiziksel olarak engellemek zorunda kaldık.Görüşmenin gittiği yönden hiç memnun kalmadı da.Yinede olanlar gazetecilerin dikkatini çok çekti.Bay Cornell'e sormak istedikleri bir çok soru olmalı."

Penelope'nin gözünde yaşlar belirdi. "Nasıl?Ne zaman? Hiçbir şey anlamıyorum."

"Cornell'i buradan gönderdikten sonra tüm sorularına cevap vereceğim" dedi Stefano. Sonra kırvat iğnesini ve minyatür audio/video aracını çıkartarak masanın üzerine koydu. "Bunlarla işimiz bitti.Konuşmayı kaydettik."

Cornell ayağa kalkarak yumruklarını sıktı. "Yaptıklarını sana ödeteceğim Salvatore"

Stefano onu bir yumrukla yere indirdi. "Az önce ne demiştin?Bir taşla iki kuş..Beni iyi dinle Cornell.Bennetler onlara yaptıklarını hak etmemişlerdir.Karım da hak etmedi.Onlara bir daha dokunursan karşında bir değil tam altı Salvatore bulursun."

"Bu doğru" dedi Penelope kocasının yanında durarak. "Hiç kimse kocama ait bir şeye bulaşmaya cesaret edemez.Umarım dersini almışsındır."

Srefano Cornell'i yakasından tutup kaldırdı ve sürükleyerek salondan dışarı attı. "Bu artık

sizin" dedi gazetecilere. "Bana verdiğiniz gizli mikrofon teğhizatı için teşekkürler.Ve Cindy karımın imzaladığı tüm belgeleri buraya getir lütfen.Hem de hepsini."

Stefano karısına döndü.Genç kadının gözleri ve kirpikleri gözyaşları ile ıslanmıştı.Dudakları titriyordu. "Sanırım bir açıklama bekliyorsun?"

"Senin için sorun değilse evet.Sanırım artık Carabbe ve ortaklarının sahibi değilim."

Stefano omzunu silkti. "Cornell'e istediğini verseydin zaten olmayacaktın.Ortalık sakinleŝtiğinde Wilfred her şeyi eski haline döndürecek ve mülkiyeti tekrar sana verecek belgelere sahip.Hem bunları yayanın Cornell olduğunu öğrendiklerinde insanlar Loren hakkında söylenenlere inanmayacaklar ve şirketin değeri yeniden yükselecek."

"Peki bunları neden söylemedin?"

"Çünkü söyleseydin belli ederdin.Cornell güvende olduğunu düşündü çünkü sende öyle düşünüyordun."

"Donanımlıydın.Seni öperken bunları fark etmedim."

"Onları sen makyajını tazelerken taktım.Bunu fark etmeyecek kadar heyecanlıydın.Kabul etmeliyim ki Cornell'e üzerimizi aramasını teklif ettiğinde kalbim duracak sandım."

Penelope gülümsedi. "Cornell'in bize gerçekleri itiraf edeceğine nasıl bu kadar emin oldun?"

"Emin değildim ama riski göze aldım.Geri tepse bile bundan bir çıkarı olmayacaktı.Carabbe'nin yüzde bir hissesinden daha fazlasına sahip değilsin.Bu kadar az hisseye bu parayı vermektense belgeleri kendi elleriyle parçalardı."

O sırada kapı çalındı ve Cindy istenen bütün belgeleri masanın üzerine bırakarak dışarı çıktı.Penelope onları incelemek için en ufak bir teŝebbüste bulunmadı. "Anlaşma umduğun gibi gitmeseydi adını bir daha temizleyemeyecek kadar karalaytacıydın.Her şeyi benim için feda ettin."

"Sende benim için feda edecektin.Benim şöhretimi kurtarmak için şirketini yok pahasına Cornell'e satacaktın.Kabul et iş hakkında ki bu kararını tamamen duygularına uyarak verdin."

"Böyle bir şeyi kesinlikle kabul etmeyeceğim.Seçeneklerimi değerlendirdim ve en mantıklısını bana en uygun olanını seçtim."

"Beni kurtarmak için birkaç kuruŝa ŝirketinden vazgeçtin.Ben buna mantıklı bir karar demem.Sanırım bir problemimiz var Bayan Salvatore."

"Nedir o?"

"O kağıtları imzaladığında Salvatore's in yeni sahibi oldun."

Penelope ilgili kağıtları masadan aldı.Elleri titriyordu. "Bunu hepiniz imzalamışsınız."

"Evet her bir Salvatore.Öyle yapmak zorundaydık.Aksi halde hiçbir yasal değer olmazdı."

"Ama erkek kardeşlerinin hepsi bunu onaylamış.Hatta baban bile imzalamış.Bunu neden yaptılar?Hiç mantıklı değer.Hiç bir şey anlamıyorum."

"Anlamıyor musun?" Stefano kağıtları onun elinden aldı ve masaya fırlattı.Kağıtlar her yana dağıldı. "Sen ailedensin."

"Ama evliliğimiz...Bunun geçici olduğunu düşünüyorlardı."

"Hayır.Öyle olmadığını biliyorlardı..Evliliğimiz sadece iş anlaşmasından ibaret olduğuna inanan bir tek sendin.Ama her şey çok değerdi değer mi?"

Genç kadının adeta nefesi kesildi. "Bu evliliğin sonsuza kadar geçerli olmasını mı teklif ediyorsun?"

Stefano büyük bir şefkatle gülümsedi. "Zaten öyle sevgilim.Yeminlerimizi ettiğimiz anda gerçek olmuştu.Sen de yatağımı paylaŝtıđında bunu ispatladın.Bana gelirken Marco'yu es geçtiğinde ispatlamıştın bunu zaten.Ve bugün şirketini kaybetme pahasına beni aklamaya çalışırken de..."

"Ama tüm bunlar ayarlarken yolun her adımında nasıl davranacağımı önceden bilmen gerekiyordu."

"Bu bir savaştı."

"Alay mı ediyorsun Stefano?"

"Hayır.Sana hayranlık duyuyorum Bayan Salvatore.Sen tanıdığım en yüce gönüllü kadınsın.Bunu bildiğimden,bana sadece olası tüm senaryoları hesaplamak ve aşık bir kadının nasıl bir seçim yapacağına karar vermek kalıyordu.Çünkü bana aşıksın öyle değer mi?"

Penelope'nin gözleri tekrar yaşlarla doldu. "Bunu biliyorsun.Bunu sana sabah ve dün gece söylemiştim.Ayrıca sana sevişirken de bir söz verdim."

Stefano gözlerini yandı. "Bunu hatırlayacağından şüpheliyim."

Penelope gözyaşları arasından gülümsedi. "Seni hayatımın sonuna kadar seveceğimi

söylemişim.Belki de o anda yaptığımız şeyden dolayı son derece duygusaldım.”
“Seni seviyorum Nellie.Özellikle de aşırı duygusal olduğun zamanlarda seviyorum.Sanırım ofisime girip kendini bana sunduğun anda sana aşık olmuştum.”
“Sana kendimi sunmadım.Bir iş teklifi yaptım”
“Karşı koyamayacağım bir teklifti.Aslında sana aşık olmak yapabileceğim en mantıklı hareketti.”
“Olayları benim açımdan göreceğini biliyordum.Duygulardan önce mantık.Bu en doğru yoldur.”
“Nellie!”
“Sen de buna alışabilirsin.Aşırı duygusal bir erkeksin ve tam zıddın bir kadınla evlenmeyi seçtin.Benim mantıklı düşünme tarzımla başa çıkman senin için hiç de kolay olmayacak.”
“Oh hayır” diye inledi Stefano.Ellerini karısının saçlarının arasından geçirerek başını kaldırdı.
“Düşünebildiğim tek bir yol var.” Ve sonra bunu aşırı duygusal olsa da mümkün olan en makul ve mantıklı yolla kanıtladı.Penelope her ikisini de çıplak soyana kadar öptü.

SONNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN